

Medvode
Dom 373
Trideset let..

KNJIŽNICA MEDVODE

373.3(497.4Medvode)(091)(082)

11204512

COBISS c

ŠOLA

O, šola, draga ustanova domača,
kjer stoje šolske klopi mojega očeta,
da bi me zabušavanja žeja iz tvojega sveta,
speljale ne bile, sladkosti svetle Mc Donaldsa.

Ne vedel bi, kako se v zanimivost preobrača,
vse, kar si učenec zunaj šole zabavnega obeta.
Mi ne bila bi pridnost moja vzeta,
ne bil bi sladkosti sveta igrača!

Zvesto punco in mehko roko,
ne iskal bi zunaj sveta,
dobil bi jo v jedilnici pri malici.

Bi mirno vozil svoj bicikel,
pred nevarnostmi glavo varovala bi čelada,
bi me bližnji sosed varoval – vrtec Medvode.

Miha Mihovec, 7. b

OSNOVNA ŠOLA MEDVODE

Bila si ustanovljena že davnega leta 1981.
Koliko let je že od takrat?
Koliko učencev se je vsako leto sprehajalo
po tvojih hodnikih

in koliko jih je vsako leto sedelo v klopeh?

Koliko učiteljev je vsak dan, leto za letom,
prihajalo in svoja znanja razdajalo,
učilo in vzgajalo in nove
in nove generacije naprej v šole pošiljalo?

Tu je veliko vprašanj.
Nanje šola, ki letos praznuje 30. rojstni dan,
ne bo sama odgovorila.
Odgovorili bodo le tisti, ki v njej so odraščali in zoreli,
se učili in potili, vsak dan skrbeli za znanje učencev
ter ob njih vsako leto vrsto strokovnih izkušenj pridobili.

Šola, zdaj sem sam del tebe.
Ker si bila ustanovljena davnega leta 1981,
sem ponosen nate, da meni in vsem, ki zahajamo
pod tvojo streho, nudiš še vedno možnosti,
da se skupaj učimo, zorimo, se potimo in veselimo.
Da bi še naprej služila učencem in učiteljem,
da se te bodo v lepem spominjali,
zate še naprej skrbeli in te ponovno
ob novi obletnici proslavili.

Erik Okoliš, 7. b

ŠOLA UČENCEM

 Marija Kržišnik

*Mali učenjaki ste se danes tukaj zbrali,
da bi skupaj moj rojstni dan praznovali.*

*Dolgih trideset let je minilo.
In v teh letih je mnogo prijateljstev vzkliklo.
Iz leta v leto so šli rodovi, iz leta v leto so se gradili zidovi.*

*Bilo je veliko smeha in solz,
tridesetkrat me je že obiskala jesen
in s sabo prinesla darov in bremen.*

*Vendar, prijatelji moji, naj vam nekaj povem:
te stene so se z vami učile brati,
in mize so se z vami učile pisati,
na hodnikih so prve simpatije vzklikle,
v teh učilnicah so se prve sanje rodile.*

*Vaši možgančki ne smejo nikoli zaspati,
zato je treba domače naloge pisati.
S tem se boste veliko naučili in
pri kontrolkah boljše ocene dobili.*

*Učitelje spoštujte in jih s pridnostjo nagrajujte,
meni in njim bo v veselje,
ko boste uresničili svoje sanje in želje.
Jaz si želim še nadaljnje rodove,
za vas pa, da bi učenje obrodilo sadove.*

*Naj bo učenja, pridnosti in uspeha,
v srcih pa sreče, veselja in smeha.*

*Zdaj vsi skupaj nazdravimo meni – šoli – tridesetletnici
in na vse, kar nas skupnega čaka:
veliko učenja, malo trpljenja ter mnogo veselja!*

Vaša šola

11204512

Impresum

Založnik: OŠ Medvode

Zbrala in uredila: Robert Žavbi in Irena Sonc Šlenc

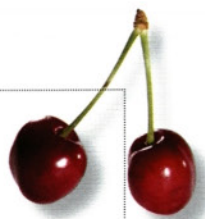
Fotografije: Arhiv OŠ Medvode

Oblikovanje in računalniški prelom: Nečemarsonc

Tisk: T.K.B.M., d.o.o.

Naklada: 500 izvodov

Medvode, oktober 2011

VSEBINA

- 4 Beležimo dogodke**_Tretje desetletje, Nekaj utrinkov iz šolske kronike, Intervju z mami, Spomini na gradnjo prizidka, Ob 30-letnici, Šola
- 8 Zdravo živimo**_Projekt Zdrava šola, Spodbujanje nekajenja
Spomin na osnovnošolske dni, Prazen žakelj ne stoji pokonci
- 11 Veliko ustvarjamo**_Likovne delavnice v prvi triadi,
Intervju s teto, Uspešni ustvarjalci, Moj najljubši predmet, Mojih devet let, Filmski krožek Medvode
- 16 Dovršeno izdelujemo**_Praktično delo v učilnici tehnike in tehnologije,
Moj najljubši predmet, Tehniški dan v šestih razredih, Učenje
- 19 Raziskujemo naravo**_Naravoslovno-raziskovalni tabor, Naravoslovni tabori v tretjem oziroma četrtem razredu, Medvedje brdo, Poročilo z naravoslovnega tabora, Pohodna šola
- 24 Sodelujemo in potujemo**_Pouk nekoliko drugače, Sodelovanje s starši,
O ljudskih glasbilih nas je učila moja mami, Mednarodni projekt Comenius
- 28 Radi beremo in pišemo** _Angleška in nemška bralna značka,
Mednarodna raziskava bralne pismenosti, Tekmovanje za bralno značko, I Have a Magic Wand, In a Waiting Room with Barbie..., Moj najljubši predmet, I've Got a Magic Wand, Song About Food
- 32 Razpravljamo in predstavljamo**_Otroški parlament, Spomini bodoče učiteljice, Sejem Turizem in prosti čas
- 34 Kulturno nastopamo**_Učenci razredne stopnje in kultura, Gledališki krožek, Intervju z mojo mami, Naša šola, Delovanje pevskih zborov
- 38 Dobro bivamo**_Podaljšano bivanje, Moj razred
- 40 Športno uživamo**_Najboljši športni rezultati v zadnjem desetletju, Moj najljubši predmet, Zimska šola v naravi, Dnevniški zapis
- 44 Pomagamo in se veselimo**_ Zrcalo, Miklavžev sejem, Vesela šola,
O šoli, Zbiranje starega papirja, Težka osnovnošolska pot
- 47 Uspevamo**_ Verižni eksperiment, OŠ Medvode, Najvidnejši rezultati na državnih tekmovanjih
- 54 Šola, to smo mi** _ Seznam zaposlenih, Fotografije generacij,
Utrinki z dvajsetletnice

GRADIMO IN SE ŠIRIMO

Ravnateljevi spomini na projekt nadgradnje šole v šolskem letu 2006/2007

Junija 2006 smo začeli priprave za nadgradnjo ter prizidek in adaptacijo kuhinje osnovne šole.

Za to, da le ne bi šlo vse po načrtih, je poskrbelo vreme, saj so se kmalu po odkrivanju strehe začele nevihte, ki so dodobra namočile spodnje prostore. Sprva je gradnja potekala izredno počasi, tudi zaradi časa počitnic in dopustov.

Ko je bila gradnja strehe vendarle končana, pa se je izkazalo, da ta ni takšna, kot bi morala biti. Zato je sledila ponovna izbira krovca za novo streho, ki pa je potem končno ustrezala temu nazivu.

Dočakali smo tudi začetek gradnje notranjih prostorov, kjer se je že pokazala osnovna oblika njihove razporeditve. A že takrat se je vedelo tudi, da dokončanje del in odprtje še ne bosta

Nekaj zapletov smo imeli med grajenjem strehe. Težave so se pokazale zaradi neodgovornosti krovcev. Ti so denimo neki pektek, ob 14. uri, kljub napol odkriti strehi in napovedi o hudih nalivih, odšli domov v Mursko Soboto, češ naj kar gasilci zaščitijo gradbišče pred nalivi...

septembra. Pravi podvig je bilo zavarovanje gradbišča tako, da je bila zagotovljena varnost tako za učence kot tudi za delavce šole, a smo uspešno prestali tudi to. Ko se je začela izbirati in naročati oprema, smo se zavedali, da bomo slavnostno odprtje dočakali, vendar šele po novem letu.

15.2.2007 Dvojno praznovanje na medvoški šoli

Na OŠ Medvode so praznovali četrto stoletje šole in jubilej združili z odprtjem prizidka, ki bi po načrtih moral biti zgrajen že do jeseni. Nova je tretjina šole.

Medvode - Na OŠ Medvode so februarja slavnostno odprli prizidek. Dobili so štiri dodatne učilnice, dve za pouk slovenskega in dve za pouk angleškega jezika, računalniško učilnico z multimedijo, veliko kaplinskega prostora. Šola v tem šolskem letu obiskuje 363 učencev in upravne prostore. Šola v tem šolskem letu obiskuje 363 učencev in upravne prostore. Šola v tem šolskem letu obiskuje 363 učencev in upravne prostore. Šola v tem šolskem letu obiskuje 363 učencev in upravne prostore.

V prizidku je tudi sodobna multimedijna učilnica.

Prizidek del je bilo podjetej IPTL, d. o. o. iz Trinja. vrednost projekta za občino Medvode. Iznagalec del je bilo podjetje IPTL, d. o. o. iz Trinja. vrednost projekta za občino Medvode. Iznagalec del je bilo podjetje IPTL, d. o. o. iz Trinja. vrednost projekta za občino Medvode. Iznagalec del je bilo podjetje IPTL, d. o. o. iz Trinja. vrednost projekta za občino Medvode.

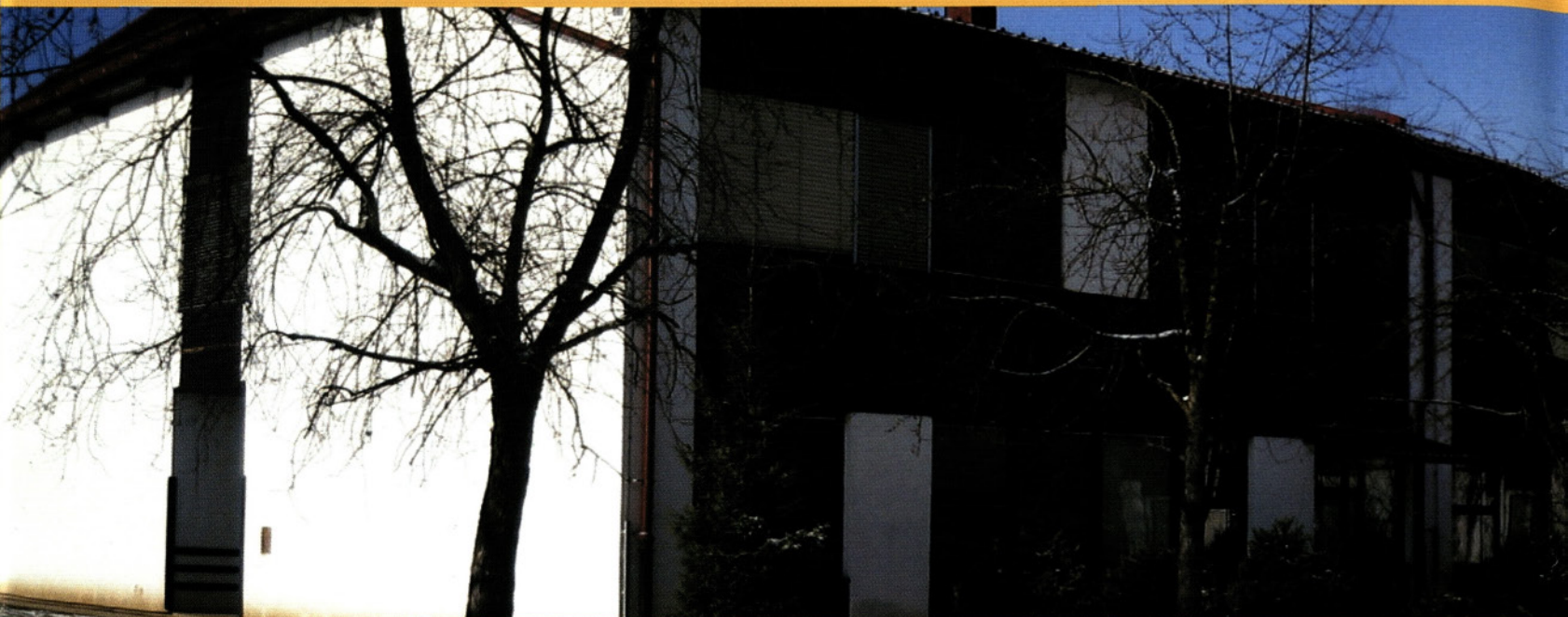

Novo prizidke sta odprla župan Stanislav Žagar in ravnatelj.

Maja Bertonec

Prizidki so tudi nove kajalnice prostora.

Odprtje novih prostorov OŠ Medvode se je tako zgodilo 15. februarja 2007.

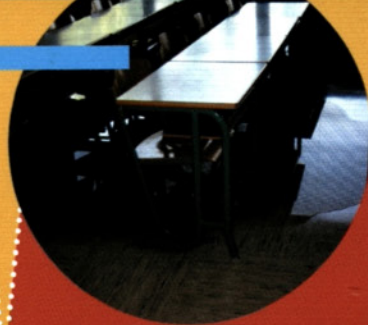
Trak je slavnostno prerezal medvoški župan Stanislav Žagar. Tako smo končno dočakali ta težko pričakovani trenutek, ko smo se veselili selitve v nove prostore skupaj z učenci in delavci šole.

OB 30-LETNICI

Vesel sem, ker sem na šoli ob obletnici. V šoli mi je všeč, ker smo v razredu prijatelji in učitelj niso prestrogi. Prenovili so zgornje nadstropje, zato je šola zdaj bolj moderna. Všeč so mi tudi športna tekmovanja, na katera se naša šola skoraj vsakič vpiše (nogometno, košarkarsko, atletsko...). Tudi projekt Comenius mi je všeč, ker greš v drugo državo in spoznaš nove prijatelje, zraven pa se učiš tudi tujih jezikov, se zabavaš in pokažeš slovensko kulturo. Nova telovadnica mi je tudi všeč, saj je veliko večja in bolj moderna od prejšnje. V zadnjem desetletju so tudi naredili novo knjižnico v šoli. Tam si lahko izposodimo knjige vseh vrst. Na šoli imamo tudi tekmovanja, kot so bralna značka, Cankarjevo priznanje, tekmovanje iz logike... V knjižnici si lahko pred začetkom šolskega leta izberemo, ali bomo knjige (učbenike) kupili ali si jih bomo izposodili iz knjižnice. To se pravi, da je šola skoraj popolna. Meni je všeč in upam, da bo všeč tudi naslednjim učencem.

Luka Banič, 7. b

Poplavljena učilnica

ŠOLA

Nisem se še rodila, ko šola se je zgradila. Od tega je že mnogo let, skoraj smo jih pozabili štet. Pa vendar je šola skoraj taka kot tedaj, le telovadnico in prizidek ima zdaj. Tekom let se v šoli veliko učiteljev je zvrstilo, a kar nekaj je takih, ki jih šole od začetka ni zapustilo, se od nje ločilo. Imamo tudi vrle kuharje in kuharice, ki skrbijo za naše lačne želodčke, pa tudi vrle gospe, ki skrbijo za naše učilnice, da se v njih ne nakopičijo smeti, za popravila pa hišnik skrbi. Tudi nekaj ravnateljev je svoje sledi pustilo, zdaj pa že leta Vojko dirigira zboru učiteljev in učencem.

Anita Kalan, 8. a

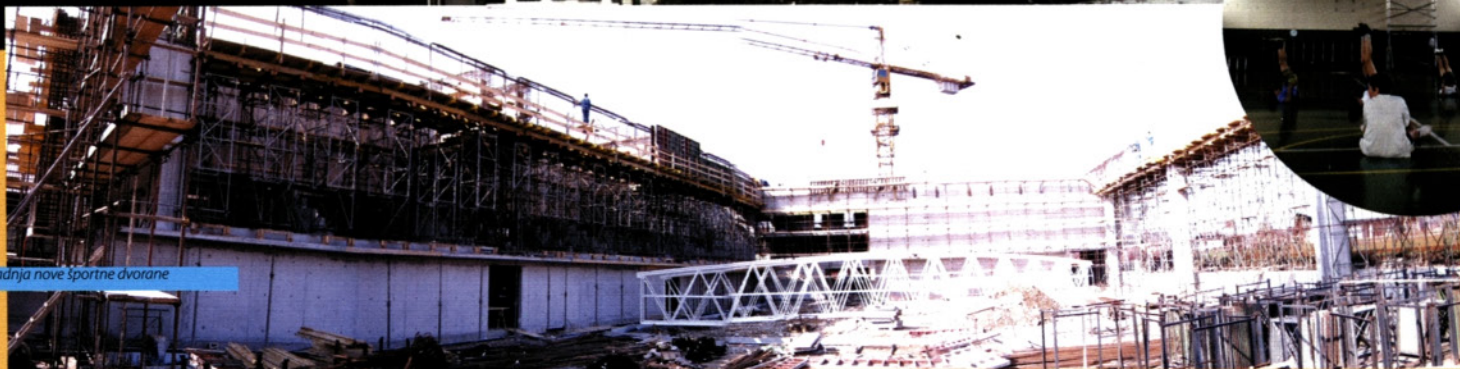
Gradnja prizidka

Padaaa zadnja stena stare telovadnice

Gradnja nove športne dvorane

Spomini na osnovnošolske dni

Pravijo, da nam po določenem času v spominu ostanejo večinoma lepe stvari, ki smo jih doživeli in te modre besede moram tudi sama potrditi. Sestra me je pred nekaj dnevi prosila, da naj še enkrat pomislim na svoje dni v osnovni šoli, in tako sem začela razmišljati o tem, kaj vse sem doživela v osmih letih osnovnošolskega življenja in tudi v letih po tem.

Spominjam se, kako sem se pred svojim prvim dnevom v osnovni šoli veselila tega doživetja. Strašno sem si želela

ZDRAVA ŠOLA

Brigita Svovljšak

OŠ Medvode

je v projektu od leta 2008. Delujemo v okviru Inštituta za Varovanje zdravja Republike Slovenije.

Da smo v projekt prišli, je bilo potrebno na Inštitut poslati obsežno dokumentacijo z vsemi potrebnimi podatki o življenju in delu šole. Tudi sprotne načrtovanja in evalvacije pošiljamo na njihov naslov. K projektu smo pristopili v prepričanju, da je naša šola že zdrava šola. Trudimo se spodbujati zdrav način življenja, upoštevati strpnost, drugačnost, ponujati preventivne programe, pomagati pri razvijanju pozitivnega mišljenja, samospoštovanja itd.

Zavedamo se, da se učenci v okolju, ki skrbi za telesno, duševno, socialno in okoljsko zdravje, tudi raje učijo in delajo. Posledice tega procesa pa se kažejo v boljših učnih rezultatih.

V prihodnjem šolskem letu bomo še večjo pozornost posvetili prehrani in načinu prehranjevanja ter prehranjevalnim navadam, večji športni aktivnosti, ločevanju odpadkov in splošni okoljski ozaveščenosti.

Spodbujanje nekajenja

Marjeta Jamnik, Damjana Šubic

Od leta 2003 naprej na naši šoli izvajamo projekt SPODBUJANJE NEKAJENJA. Sprva smo v 3. razredu osemletne, kasneje pa v 4. razredu devetletne osnovne šole, začeli učence postopoma seznanjati s škodljivimi vplivi in posledicami kajenja.

Vsako leto ugotavljamo, da so kadilci pogosteje bolni kot nekadilci, da je kajenje škodljiva navada in da tobak onesnažuje okolje. Otroci izjavljajo, da jih moti, če je prostor, v katerem se nahajajo, zakajen. Zavedajo se, da lahko tudi nekadilci, ki vdihujejo zrak v zakajenem prostoru, zbolijo za enakimi boleznimi kot kadilci. Učenci so večinoma do kajenja zelo kritični in skušajo vplivati tudi na svoje starše, da bi prenehali s kajenjem ali ga vsaj omejili.

biti velika in odrasla. Seveda sem kmalu po prihodu v šolo izgubila nekaj navdušenja nad učenjem, kot večina otrok, pa vendar mi v osmih letih ni bilo v stavbi Osnovne šole Medvode prav nič hudega. Je pa od prvega šolskega dneva res minilo že kar nekaj let. Šolski prag sem namreč prestopila že leta 1997. Imela sem super sošolce in sošolke, z nekaterimi smo žal skoraj izgubili stike, pa vendar mi je v spominu ostala poštenost mojih »sotrpinov«. Med nami ni bilo hinavščine in ko je bilo treba, smo vedno držali skupaj. Kolegialnost in pripravljenost pomagati drugim sta po mojem mnenju dve najpomembnejši lastnosti, ki smo ju osvojili prek več preživetih let skupaj v razredu. Seveda je pomembno znanje, vendar je za mlade in za otroke še bolj pomembno, da se v svoji koži in v družbi vrstnikov dobro počutijo. Jaz sem se v družbi sošolcev in sošolk zelo dobro počutila. Ker imam še tri mlajše sestrice, vsak dan znova na neki način podoživljam osnovnošolske

Člani tima projekta Zdrava šola

Utrinek s papirne akcije

Uporabili bomo odpadno embalažo

Opisujeta učitelje in učiteljice in dostikrat

ugotavljam, da se v več kot desetih letih večinoma niso prav nič spremenili. Prav vsak ima še vedno lastnosti, ki so edinstvene za vsakega posebej. Čeprav smo se dostikrat pritoževali nad učitelji, pa sem se po toliko letih resnično spomnila le dobrih stvari in seveda marsikaterih smešnih prigod. Zdi se mi brezpredmetno, da opisujem vsakega učitelja, ki me je imel v osemletki, in pripovedujem zgodbe, ki so v šoli še vedno žive. Raje bom poudarila to, da mi je osnovna šola dala tisto nekaj, da sem na nadaljnji življenjski poti znala razmišljati s svojo glavo in se dobro počutiti v družbi vrstnikov. Po končani osnovni šoli sem

dneve. Ena izmed sester je ravnokar končala šolanje na OŠ Medvode, druga pa je pravkar končala peti razred. Vsak dan prideta domov polni novih zgodb, ki človeka hitro popeljejo v čas, ko smo v tistih klopek sami sedeli in tudi sami podobno doživljali obdobje osnovne šole. Predvsem so zanimive tiste njune zgodbe, v katerih nastopajo ljudje, ki so bili del OŠ Medvode tudi v času, ko sem jo obiskovala jaz.

PRAZEN ŽAKELJ NE STOJI POKONCI

Zdrava šola in urejena šolska prehrana

Andrej Flajnik

Če pogledamo, koliko časa preživijo naši učenci na šoli, je skoraj samoumevno, da v tem času zaužijejo vsaj en dnevni obrok. Ker smo vključeni v projekt Zdrave šole in ker želimo, da so naši učenci zdravi, zadovoljni in posledično tudi uspešni, si vsi, ki smo odgovorni za prehranjevanje vseh na šoli, prizadevamo za to, da sledimo načelom zdrave prehrane.

Ko govorimo o zdravi prehrani, s tem mislimo uravnoteženo prehrano. Definicija uravnotežene prehrane po Michellu (1962, povz. po Pokoren, 1998) je tista prehrana, ki vsebuje vse esencialne hranljive snovi v takih količinah in razmerjih, da zadoščajo za delovanje vseh funkcij organizma v največji možni meri. Esencialne snovi so torej tiste snovi, ki jih naš organizem nujno potrebuje za svoje delovanje in jih ne more pridobiti na noben drug način kot samo s hrano.

To pa lahko dosežemo z določenimi socialnimi pogoji. Ti pogoji so:

- možnost za zdravo pridelavo hrane,
- pravilna porazdelitev živil,
- možnost za uvoz in pravilno shranjevanje živil,
- znanje o pravilni prehrani ...

Kdo je torej odgovoren za sledenje načelom zdrave prehrane? Pri nas za to neposredno skrbijo vsi zaposleni v kuhinji, vodja šolske prehrane in učiteljica za gospodinjstvo, ki v okviru ur gospodinjskega pouka in izbirnih vsebin poučuje učence o pomenu zdravega prehranjevanja in zdrave ter sodobne priprave hrane. O pomenu zdrave prehrane in vplivu posameznih hraniv na delovanje organizma se učenci seznanijo tudi pri urah biologije. Posredno pa za zdrav način prehranjevanja skrbijo vsi zaposleni na šoli, zlasti s svojim zgledom.

se vpisala na Gimnazijo Jožeta Plečnika (»Šuba«), jo uspešno končala, pridobila še več prijateljev, zdaj pa ravnokar končujem 2. letnik na fakulteti za družbene vede. Študiram trženje in odnose z javnostmi. V življenju si želim mnogo stvari, še vedno je veliko zanimivih stvari, ki jih moram raziskati, še vedno je veliko tega, kar moram o sebi odkriti. Šele pri 18 letih mislila, da »itak vem vse«, ampak zdaj, pri 21 letih, sem ugotovila, da še zdaleč ni tako. Vedno sem bila živahen in zelo klepetav otrok ter vedno polna sanj in idej. Vsak dan se mi utrne kaka nova ideja in predvidevam, da je to delno posledica tudi tega, da sem se v osnovni šoli dobro počutila – ni mi šlo ravno na bruhanje, ko sem morala zjutraj vstati in se odpraviti novim šolskim dnevnaproti. Vsem naslednjim generacijam, ki bodo prestopile prag Osnovne šole Medvode, vsem tistim, ki že nekaj časa »gulijo« njene klopi, in tudi tistim, ki so osnovno šolo že končali, bi podarila misel, ki je sicer zelo znana, ampak dobro zajame tisto, česar bi se morali držati vsi, ne le tisti, ki obiskujejo osnovno šolo. Ne smemo le hiteti in pustiti, da življenje zdrvi mimo nas, moramo kdaj pa kdaj ustaviti konje in pošteno zadihati, saj bomo le tako lahko uživali v lepotah življenja in bomo tudi na težave lahko gledali z bolj radostnimi očmi. »Če hočemo videti, moramo gledati s se: kajti bistvo je očem nevidno.« (Mali princ)

Maša Pirnat

S prenovo in dozdavo naše šole se je posodobila tudi šolska kuhinja. V njej so vsi nujno potrebni pripomočki in naprave za sodobno pripravo hrane. Vse te naprave pa ne skuhamo samodejno, ampak za to poskrbijo kuharice in kuharji. Na tem mestu moram omeniti dolgoletno vodjo kuhinje

Ljubica

Ljubico Vovk, ki je v njej delovala od samega začetka šole pa do svoje upokojitve lanskega leta. Gospa Ljubica je vzpostavila režim dela v kuhinji, zlasti se je trudila slediti sodobnim trendom v prehranjevanju in pripravi hrane, kar je uspešno prenašala na vse zaposlene v kuhinji. Mislim, da je posebna kvaliteta naše šolske kuhinje ta, da v njej pripravljamo hrano iz svežih surovin in se pri tem trudimo uporabljati čim manj industrijsko pripravljenih izdelkov in dodatkov. Da je hrana iz naše kuhinje okusna, kvalitetna in pestra, potrjujejo

tudi gostje, ki se prehranjujejo pri nas in imajo izkušnje iz drugih šolskih kuhinj. Po upokojitvi gospe Ljubice je njene zadolžitve uspešno prevzela gospa Bernarda Belec.

Bernarda Belec, Matjaž Kržišnik, Milena Gaber

Ljubica Volk, Bernarda Belec

Znam sam

Če želimo, da nam zaužita hrana nudi vse užitke, je pomembno tudi, kako hrano zaužijemo. Zaposleni v kuhinji in vsi delavci šole se trudimo učencem omogočiti uživanje hrane v primernem in mirnem okolju. To želimo prenesti na vse učence in jih stalno opozarjamo, naj si vzamejo čas in hrano zaužijejo v miru ter omogočijo tudi drugim uživanje v prehranjevanju.

Trudimo se tudi povečati ozaveščenost učencev o pomenu zadostnega števila dnevnih obrokov. Pri tem posebej izpostavljamo zajtrk, ki ga prijavljenim učencem tudi ponudimo v šoli. Zajtrk je pomemben obrok, ker je prvi dnevni obrok, s katerim organizmu priskrbimo potrebno energijo za uspešno delovanje v prvi polovici dneva. Zajtrkovanje je v veliki meri odvisno tudi od družinskih navad, zato poskušamo ozavestiti tudi starše, naj s svojim zgledom omogočijo svojim otrokom zdravo prehranjevanje. Tako bomo vsi skupaj poskrbeli, da bodo naši učenci zdravi in posledično tudi uspešni v življenju.

Prvošolci pri kosilu

Znam sama

Mmmm...cmoki...

Solata je zakon

Intervju s teto

Moja teta je pred 35 leti začela obiskovati osnovno šolo v Preski. Ko pa je bila zgrajena nova osnovna šola v Medvodah, se je teta prešolala na novo šolo, saj ji je bila veliko bližje. Od takrat je minilo že 30 let, ko je prvič stopila v novo Osnovno šolo Medvode. Bilo je 1. septembra 1981, ko je prišla v peti razred. Nekaj sošolcev iz Medvod se je tudi odločilo za enak prehod iz Osnovne šole Preska v novo šolo v Medvodah. Tudi nekaj učiteljev se je prvič na novo zaposlilo v novi šoli in zapustilo osnovno šolo v Preski. Teto pa sem o njenih spominih na šolo še bolj podrobno povprašal. Zelo me je zanimalo, kaj mi bo povedala in kako je bilo na Osnovni šoli Medvode pred 30 leti.

Česa se najbolj spominjaš iz Osnovne šole Medvode in zakaj?

Zelo dobro se še spominjam prvega dne, ko sem bila vsa v pričakovanju, kako bo v novi šoli. Bilo mi je zelo všeč, da sem šla v novo šolo, novo lepo stavbo, ki je bila takrat moderna, pa še bližje je bila mojemu domu. Bila pa sem tudi vesela, ker je prišlo iz Osnovne šole Preska še nekaj mojih sošolcev in učiteljev, tako da mi ni bilo vse čisto novo. Najbolj

sem bila vesela, da sem se v novih šolskih prostorih znašla z nekaj že znanimi, dobrimi učitelji.

Kakšne so bile tvoje želje takrat glede šolanja?

Najbolj sem si želela, da bi imela šola veliko šolsko igrišče in da bi vozil šolski avtobus tudi na Verje, kjer sem živela skupaj s svojimi starši in sestro Moniko.

Katera je bila tvoja najbolj zanimiva dogodivščina v Osnovni šoli Medvode?

Najbolj zanimiva dogodivščina, ki se je še danes spominjam, je bila, ko je zdajšnji ravnatelj g. Bizant učil likovno vzgojo. Pri uri smo se učili risanja človeka, mene pa so izbrali za model. Morala sem sedeti pred tablo, drugi sošolke in sošolci pa so me morali narisati. Še danes se spominim teh občutkov.

LIKOVNE DELAVNICE V PRVI TRIADI

Alenka Kuder - Gaber

Učenci prve triade zelo uspešno ustvarjajo na likovnih delavnicah. Svoje spretnosti razvijajo na različnih likovnih področjih. Ideje, ki jih prenesejo na svoje izdelke, popestrijo učilnice in hodnike šole. Učenci uspešno sodelujejo na različnih natečajih, ki jim mnogokrat prinašajo nagrade. Kot posamezniki pa imajo pogosto svoje stvaritve objavljene v njim priljubljenih revijah Zmajček in Ciciban.

Tretješolke - bodoče umetnice, polne idej in ustvarjalnosti

Naši najmlajši in najbolj vztrajni ustvarjalci - prvošolci z odličnimi izdelki

Največkrat nagrajeni tretješolci v šolskem letu 2010/11

Črtne risbe na barvnih poljih: Ptice selivke se vračajo v naše kraje

Ali imaš še stike z bivšimi sošolkami in sošolci?

Stike sem imela samo v razredu, ko sem obiskovala šolo in na šolski obletnici. Drugače pa stikov nimam.

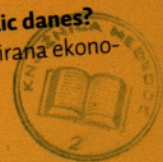
Katerih učiteljev se spominjaš in so ti najbolj ostali v spominu?

Najbolj sem si zapomnila učitelje: Vojka Bizanta, Olgo Kočar, Ando Gvajc, Tatjano Dermota, Marijo Kalan, Mojco Bočko, Brejca in Basrakovo.

Kateri pa je tvoj poklic danes?

Univerzitetna diplomirana ekonomistka.

Erik Okoliš, 7.b

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET

Moj najljubši predmet je likovna vzgoja. Likovna vzgoja mi je všeč, ker zelo rada rišem in ustvarjam. Pri tem predmetu izdelujemo veliko različnih umetnin. Izdelovali smo slike, matrice, risbe in izdelke iz mavca. Poleg likovne vzgoje mi je všeč tudi tehnika in tehnologija, kjer nam profesor Tomaž Jenko zelo dobro razloži snov. Pri njem se učimo tudi s pomočjo računalnika. S predvajanjem filmov nam pomaga, da lažje razumemo nam neznane stvari.

Anja Mravlje, 7. b

Selma Rahinič

Damir Huskič

Marko Pejič

USPEŠNI USTVARJALCI

Mojca Pintar

V šolskem letu 2003/2004 so bili naši učenci in učenke izredno uspešni na likovnem področju. Sodelovali so na številnih likovnih razstavah, likovnih kolonijah, ex temporih in likovnih natečajih, na katerih so prejeli lepo število nagrad in priznanj. Na svojstven likovni način so izražali svoja razmišljanja o svetu, v katerem bivajo.

Kaj mi pomeni šola?

Še vedno se spomnim svojega prvega šolskega dne. Bolj slabo, a kljub temu. V šolo sta me pospremila starša, na hrbtu sem imela velikansko torbo, v njej pa kup zvezkov. S sestrico sva se držali za roke in se nestrpno gugali na petah. Razred je bil majhen, a svetel, na mizah so nas čakale tortice. Nekaj otrok sem že poznala, a večinoma smo se le nezaupljivo spogledovali. V razredu sta nas že čakali učiteljici, Irena Humek Kok in Simona Omerzu. Prijazno sta nas pozdravili, se predstavili in nam zaželeli lepo šolsko leto. In res je bilo. Učiteljica Irena me je velikokrat pohvalila, otroci smo se spoznali in postali dobri prijatelji, se družili na rojstnodnevni zabavah... Gospa Irena me je učila dobra tri leta in še zdaj mi je neznansko všeč. Včasih jo srečam na hodniku in jo pozdravim. Nedavno je pohvalila mojo jakno. Le kje je tretji razred, ko smo dekleta skupaj z našo učiteljico Ireno opazovala učence na dvorišču pred šolo in ocenjevala njihovo obleko ter čevlje? V četrtem razredu sem dobila novo učiteljico Damjano Šubic, ki nam je vsake toliko časa razdelila teste – take, ki jih je potem ocenila s številkami od ena do pet. Učenci so vsakokrat potožili, kako nepraktični so, a moja največja mora so bili nareki. Pravilo, ki se ga moram držati še zdaj, pa je naslednje: pred ki, ko, ker da, če vejica skače! Moje spričevalo je bilo zgledno, z veliko peticami, zato sem napredovala v peti razred. Učenci smo se nekoliko balji; že spet smo dobili novo učiteljico.

Učenci, ki so prejeli priznanja in nagrade na likovnih natečajih in ex temporu, so:

- **Marko Pejič**, ki je prejel nagrado na likovnem natečaju za najbolj domiselno razglednico mesta Ljubljane.
- **Daniel Obrenovič**, ki je na likovnem natečaju z naslovom *Svet brez nasilja nad ženskami* prejel priznanje za svoj likovni izdelek.
- **Učenci in učenke 7. a in 7. b razreda** so skupaj z Danielom Obrenovičem na likovnem natečaju z naslovom *Svet brez nasilja nad ženskami* prejeli kolektivno nagrado za celotno kolekcijo z naslovom *Ustavimo nasilje*. V času od 14. do 30. junija 2004 so v knjižnici na Sotočju v Medvodah ta likovna dela tudi postavili na ogled.
- **Učenci in učenke 5. a in 5. b razreda** ter učenci Andreja Devič, Uršula Jenko in Bor Bizant so na likovnem natečaju, ki so ga razpisale Slovenske železnice, prejeli kolektivno nagrado za svoje likovne izdelke.
- **Luka Tehovnik** je eden izmed dvajsetih nagrajencev Petrolovega likovnega natečaja z naslovom *Čisto okolje – kakovost življenja – varstvo naravnih virov*, ki je prejel nagrado za svoj likovni izdelek.
- **Damir Huskič** je bil na 5. Ex temporu – Smlednik 2004 nagrajen za svoj likovni izdelek.

Anže Bilban, 11 let, Slovenija

MEDNARODNI LIKOVNI N TEČAJ IN UVRSTITEV UČENCA NAŠE ŠOLE NA 2. MESTO

Revija Likovni svet in Galerija likovnih del mladih Celje sta razpisali 15. mednarodni likovni natečaj za dela avtorjev do 20 let na temo Etno oblačila in folklor našega naroda. Na razpis je prispelo več kot 10.000 del iz 46 držav. Mednarodna žirija je določila po 5 najboljših likovnih del, ki si delijo 1. mesto, ter še od 100 do 130 likovnih del za priznanja, ki si delijo 2. mesto v vsaki starostni skupini. Na likovnem natečaju so sodelovali tudi učenci 6., 7. in 8. razredov naše šole pod mentorstvom likovne pedagoginje Mojce Pintar. V kategorijo likovnih del, ki si delijo 2. mesto, se je uvrstil likovni izdelek učenca **Anžeta Bilbana iz 6. a razreda.**

Vabimo vas, da obiščete spletno stran www.celje.si/theworld-of-art/, kjer si izbrana likovna dela lahko tudi ogledate.

Toda razredničarka Tatjana Kerič nas je pomirila, češ da ne grize, in pri urah slovenščine, matematike, glasbe in športne vzgoje sem uživala kot še nikoli. Včasih nas je res malo okarala in nekatere poklicala z: »Oh, mrha ti!« Vsekakor nisem blestela pri glasbi: petju pred razredom sem se zaradi treme izognila in še zdaj sem hvaležna, da sošolcem ni bilo treba poslušati mojih arij. Sledil je šesti razred in z njim predmetna stopnja. Vsako uro smo se selili iz razreda v razred in spoznali celo vrsto novih učiteljev. Moja razredničarka je postala gospa Brigita Svoltjšak, ki me je učila tudi slovenščino. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo odigrali kakšen prizor iz učbenika. Povem vam: moja vloga v igri Cesarjeva nova oblačila je bila enkratna. Nadvse sem se vživela v vlogo očeta tistega otroka, ki je cesarju razložil, da je nag. Ta ogorčeni oče mora otroku z roko pokriti usta, tako da se otrok skorajda zaduši. No, in to nalogo sem nadvse prepričljivo odigrala ter zato dobila velik aplavz. Zdaj, ko sem končala sedmi razred, razmišljam, kako to šolsko leto, v katerem je bila moja razredničarka profesorica matematike Meta Lavrih, sploh ni bilo preprosto. Pravzaprav menim, da smo vsi po vrsti prav garali. Preverjanja so se kar vrstila, težko sem usklajevala šport in šolo ter dodatne ure angleščine, a na koncu se je ves trud izplačal. V posebno veselje mi je bilo ustvarjanje pri likovni vzgoji, kjer sem med drugim kreirala ognjeno obleko, izdelala pava iz papirja in naslikala Kleopatrin portret. Vsega tega ne bi bilo, če me pri tem ne bi spodbujala zares odlična učiteljica Mojca Pintar. Šola zagotovo ni bila vedno tako lepa in preprosta, kot ste morda razumeli iz zgornjih vrstic. Prišlo je tudi do nesoglasij med učenci in učitelji. Sošolke smo se veliko prepirale in druga drugi povzročale preglavice. Večkrat kot ne sem se zjutraj premetavala po postelji in si mislila, le zakaj šola sploh obstaja. A zdaj, ko se moje življenje na OŠ Medvode izteka, počasi spoznavam, da je osnovna šola le še ena stopnica več v našem življenju. To stopnico moramo prestopiti vsi. V šolo ne hodim zato, ker bi morala; v šolo hodim zato, da se česa naučim za svoje življenje. Včasih me kdo vpraša: »Živa, le kako se ti da učiti?« Le zakaj? Tudi sama se kdaj to vprašam. Toda zakaj se drugi ne učijo? Tudi to se kdaj vprašam. Si mar ne želijo priti na želeno srednjo šolo in imeti dobrega poklica? Jaz želim početi v življenju nekaj pametnega oziroma koristnega in prepričana sem, da enako želijo tudi moji sošolci, prijatelji in drugi, ki obiskujejo Osnovno šolo Medvode. Že res, da imajo učitelji včasih tudi težke dneve in so muhasti ter so do nas, vsaj tako občutimo, preveč strogi, a njihova naloga je prav to: pomagati učencem, da uspejo v življenju in se nečesa naučijo. Po drugi strani pa učitelje zelo dobro razumem, ko želijo red in disciplino ter poskušajo tudi že ob najmanjšem pretepu vpletene s kaznimi odvrniti od nasilja.

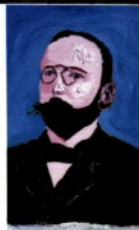
Živa Hanc, 7. a

SLIKARSKA KOLONIJA ŠMARNNA GORA

V mesecu maju se na Šmarni gori odvija tradicionalna likovna kolonija, ki jo organizirata OŠ Šmartno pod Šmarno goro in gostišče Ledinek. Na dvodnevno kolonijo so povabljeni vse okoliške osnovne šole s svojimi štirimi predstavniki in likovnimi mentorji. Na naši šoli izberemo učence, ki želijo sodelovati. Ti pripravijo skice, nato pa izberemo 4 najboljše, ki se z mentorjem odpravijo na Šmarno goro. Učenci ustvarjajo v različnih slikarskih tehnikah, kot na primer slikanje na plastično folijo z barvami za steklo, slikanje z akrili, slikanje s peskom, izdelava kolaža, kaširanje... Tudi tematika se vsako leto menja (Obrazi Šmarne gore, Lepote Šmarne gore...). Vsa slikarska dela so razstavljena v galeriji Pod Velbom, ogledate pa si jih lahko vsako leto v času poletnih počitnic.

MOJIH 9 LET

Začelo se je leta 2003, končalo pa leta 2011.

Sedela sem v sobi in gledala v strop. Premišljevala sem, kaj naj počnem. Ali naj pokličem prijateljico ali naj grem brat knjigo... Nato pa sem se nenadoma znašla v šoli. Natančneje na nekakšni prireditvi. Bilo je mnogo učencev in staršev. Toda ti učenci so bili nekam majhni. Odločila sem se, da bom povprašala, kaj se dogaja. Pristopila sem do gospe in vprašala: »Kaj se tu dogaja?« A brez odgovora. Vprašala sem še enkrat in še enkrat, toda še vedno nič. Pomahala sem ji, toda nobenega odziva. Gospa me sploh ni videla. Nato pa sem na bližnjem stolu zagledala SEBE. Saj to ni mogoče, sem si mislila. Jaz sem tu, zakaj bi bila tudi tam in to kot prvošolček? Posvetilo se mi je šele, ko je učiteljica povedala moje ime. To je bil moj prvi šolski dan. Misli so me popeljale v preteklost, v prvi razred. Ta dan je bil nekaj posebnega, saj sem ga že dolgo čakala in zdaj sem bila ponosna nase, saj sem postala šolarček. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu. Nato se je začelo pred mano vrteči. Najprej počasi, nato pa vedno hitreje. Pred mano so se odvijali dogodki prvega in drugega razreda. Kaj vse smo počeli (bili smo pravi mali razgrajči), kako smo navezali stike (bilo je že kar nekaj simpatij med nami) in se zabavali. Tukaj smo se naučili osnovne stvari (abecedo, brati, pisati, računati), ki pa smo jih kasneje samo še nadgrajevali.

Nenadoma se je vrtenje ustavilo. Tokrat sem pristala v učilnici in pred tablo spet zagledala sebe.

Le kaj sem počela pred tablo? Prisluhnila sem. »Ime mi je Melanija. Rodila sem se 17. septembra 1996 v Kranju. Ob rojstvu sem bila velika 51 cm...« Utrnilo se mi je. Bila sem v tretjem razredu, kjer smo morali narediti knjižico o sebi in jo nato tudi predstaviti sošolcem. To je bil moj prvi govorni nastop. V tretjem razredu se je veliko stvari spremenilo. Dobili smo ocene, učiteljico smo morali vikati in bila je tudi bolj stroga kot naša prejšnja. Izgubili pa smo tudi dva sošolca in smo postali majhen razred. Pred mano so se spet odvijali dogodki, tokrat iz tretjega razreda. In ko se je končno ustavilo, sem pristala... v krogu. Okoli mene je bilo mnogo učencev, ki so se nekaj igrali. Pogledala sem okrog sebe in se spet znašla v množici.

EX TEMPORE SMLEDNIK

Naša šola se vsako leto udeleži slikarskega Ex tempora, ki ga že dvanajst let organizira Turistično društvo Smlednik, ki je tudi sponzor likovne kolonije, v sodelovanju z OŠ Simona Jenka iz Smlednika. Na Ex tempore so povabljene vse šole iz občin Medvode in Vodice. Učenci v različnih slikarskih tehnikah rišejo in slikajo ter odkrivajo skrite motive Smlednika, temu pa sledita pogostitev na smledniškem gradu ter razstava vseh likovnih izdelkov.

MEDNARODNI LIKOVNI

EX TEMPORE, POKLJUKA 2011

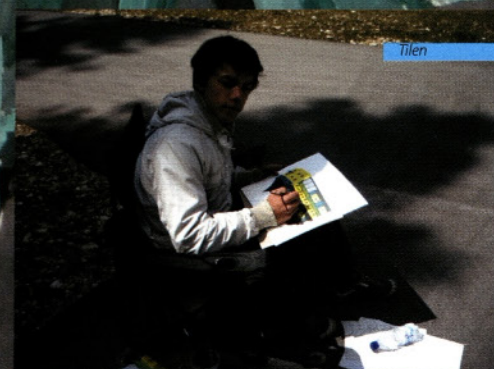
V četrtek, 5. maja 2011, je na Pokljuki potekal mednarodni likovni Ex tempore, ki sta ga organizirali OŠ Jurija Vege iz Moravč ter Smučarska zveza Slovenije. Sodelovalo je 30 osnovnih šol, tema ustvarjanja je bila naša kulturna dediščina. Iz naše šole so sodelovali Tilen Mlinarič, Janez Lenardič in Gašper Trojār Kular. Po dva učenca iz vsake šole sta v podzemnem hodniku pod Šport hotelom na Rudnem polju slikala slike, velike 1 x 1,5 metra. Kmalu se je ozek siv hodnik spremenil v pisano galerijo slik, ki so prikazovale lepote Slovenije. En učenec iz vsake šole pa si je izbral motiv iz okolice Šport hotela na Pokljuki. Vsa dela in fotografije, ki so bile narejene na hodnikih, so bili razstavljeni na gradu Tuštanj, na dan tradicionalnega zaključka koncertov pevskih zborov OŠ Jurija Vege Moravče, in sicer 7. junija 2011. Razstava je bila postavljena tudi v City parku v Ljubljani, in sicer 31. maja 2011. Vsak učenec je prejel tudi priznanje za sodelovanje ter praktične nagrade.

Anita in Anže

Gašper in Janez

Tilen

Premišljevala sem, kaj bi se lahko dogajalo okoli mene in se nato spomnila. Igrali so se pohojanko. V četrtem razredu je bila to zelo priljubljena igra. Čisto vsak odmor smo jo igrali. Zelo smo se zabavali in zdaj smo se med sabo že bolje poznali in sklenili mnogo prijateljstev. V tem razredu sem imela težave z deljenjem in nikoli ne bom pozabila, kako sem se trudila, da bi mi šlo. Seveda sem na koncu to odlično znala. Spet se je pred mano začelo vrteti. Vrtelo se je hitro, a se nato upočasnilo pri enem dogodku. Pozorno sem pogledala in pred sabo zagledala sebe na kolesarskem izpitu. Zapomnila si bom to, da sem bila precej potrta, ker ga v prvem poizkusu nisem opravila. Vrtenje se je spet pospešilo. Padla sem v učilnico. In to ne katero koli učilnico. V učilnico za biologijo. Spraševala sem se, zakaj ravno v to učilnico. Nato pa sem se spomnila dogodka. Bila je prva ura biologije oziroma naravoslovja in jaz sem doma pozabila učbenik. Bila sem čisto prestrašena, saj smo imeli prvo uro pri novem učitelju in nisem vedela, kakšen bo njegov odziv. Toda strah je bil odveč, saj sem se le opravičila in je bilo vse v redu. Ja, to je bil peti razred, zame najtežji. Z razredne stopnje smo prešli na predmetno, tako da smo imeli za vsak predmet drugega učitelja. Kar težko se je bilo navaditi in to je bilo tudi obdobje, ko smo začeli prihajati v puberteto. No, vsaj stalnega razrednika smo dobili. Natanko sem vedela, kaj bo sledilo: vrtenje. Vrtelo se je hitro in spet upočasnilo pri enem dogodku. Prepoznala sem sebe, zraven sebe pa prijateljice, ki so me tolažile. Le kaj se mi je pripetilo. A se kmalu spomnim. Dobila sem prvi in edini »cvek«. Čisto sem bila na tleh. Nato se je vrtenje nadaljevalo. Šlo je vedno hitreje, nato je postalo temno, se spet začelo vrteti in nato sem pristala - pristala sredi gozda. Kje za vruga sem pa zdaj, sem pomislila. Vse okoli mene tiho, tiho, tiho... Nato pa zaslišim glasove. Glasove, ki so vedno glasnejši. Zagledam svoj razred. Pomislila sem že, da se je vse skupaj končalo. Seveda se sprašujem, kaj smo počeli sredi nekakšnega gozda. Slišim samo tarrnanje, kot je: »Kako dolgo še?« in »Dobila sem žulj!« pa »Kam nas vlečete?« Nato pa le ugotovim, da sem pristala v sedmem razredu, in sicer na našem športnem dnevu, ko smo šli na pohod na Kriško goro. Takrat smo res ogromno prehodili in se ni nikomur nič več dalo. Komaj smo čakali, da smo prišli domov. Tukaj nismo bili siti samo pohoda. Vsi smo komaj čakali, da napočijo počitnice, še bolj pa smo bili nestrpni in smo vsi komaj čakali, kdaj bomo prišli v deveti razred. Ugotovila sem tudi, zakaj je prej bila tista tema. Preskočili smo šesti razred. Seveda nisem mogla uiti vrtenju dogodkov mimo mene in sem se spomnila, da nismo odšli v šolo v naravi in smo bili kar precej razočarani. Toda ker nismo šli v šolo v naravi, smo se zato odpravili na enodneveni izlet v Piran, kjer sem seveda padla in se kar dobro opraskala po roki in kolenu. Vrtenje se je ustavilo. Spet sem se znašla v učilnici. Bili smo v osmem razredu. Bila je ura etike in igrali smo se igro v krogu. Gre takole: nekdo je na sredini kroga in reče: »Naj se presedejo tisti, ki imajo na sebi modro majico (to je le primer).« In vsi z modro majico se morajo presesti. Nekdo spet ostane v sredini in se to ponovi. Pri tej igri pa se je meni nekaj pripetilo. Preveč dobro se spominjam tega dogodka. Ko sem se presedla in se hotela usesti na drug stol, sem seveda padla dol. Ta trenutek mi je bilo zelo nerodno, a hkrati je bil

FILMSKI KROŽEK MEDVODE

Mojca Pintar

V šolskem letu 2009/10 je potekal naš šolski filmski krožek pod mentorstvom učiteljice Mojce Pintar. K sodelovanju smo povabili tudi dva zunanja sodelavca, g. Andreja Petka in g. Borisa Primožiča, ki sta učencem predstavila osnove izdelave filma ter računalniški program montiranja filmov. Odšli smo tudi v Ljubljano, kjer smo si na RTV Slovenija ogledali prostore, kjer snemajo Dnevnik in različne otroške ter mladinske oddaje. Ogledali smo si tudi prostore za montažo in prostore s kostumi. Idejo za naš film smo poiskali pri učitelju g. Stanetu Arhu, ki je pri krožku astronomije obravnaval tematiko svetlobnega onesnaževanja. Z učenci smo se podali na sprehod po Medvodah, kjer smo si ogledali cestne svetilke ter pregledali, katere so ustrezne in katere ne. Neustrezne oddajajo preveč svetlobe v nebo, usmerjene so navzgor ali pa so počene. Vplivajo na živali, ki se jim zato življenjski ritem spremeni in jih zmede. Tudi zvezdnatega neba se ne opazi, saj je svetlobe preveč. Tako smo dobili dobro vsebino za film in se lotili izdelave scenarija, scene in kostumov. Pri montiranju kadrov je vsak učenec lahko izdelal svoj film in uporabil različne efekte (npr. starinski efekt črno-belega filma). Na koncu smo se prijavi na 1. srečanje filmskih in video ustvarjalcev iz okolice Ljubljane, ki je potekalo v Jedru v Medvodah. Filmski režiser in scenarist Amir Muratović nas je uvrstil v izbor 16 žanrsko zelo raznolikih kratkih filmov, ki so nastali kot plod ustvarjalnosti zelo različnih avtorjev. Predvajali so igrani film Cesarjeva nova oblačila ter igrano-dokumentarni film Luna in zvezde proti cestnim svetilkam.

dogodek smešen in se vsakič nasmejem, ko se ga spomnim. V osmem razredu smo bili tudi prvič razporejeni po nivojih za matematiko, slovenščino in angleščino. Pouk je bil kar malo lažji, saj nas je bilo v razredu manj in se je učitelj lahko posvečal tudi vsakemu posamezniku. Vrtenje – ponovno. Vrtelo se je in mi pokazalo spomine, ko sem zaradi vročine zapustila šolo v naravi, kako smo uživali v družbi drug drugega, seveda pa smo včasih imeli tudi kašen prepir. Toda še vedno smo bili razred, v katerem smo si med sabo zaupali, si pomagali. In vrtenje se je končno ustavilo. Pristala sem na prireditvi, natančneje na svoji valeti. Prišla sem ravno na začetek. Odplesali smo in moram priznati, da smo se prav dobro naučili. Čeprav sem bila vsa na trnih in sem komaj čakala, da odplešemo. Na koncu pa sta nas razrednika presenetila in nam namesto govora kar zapela. Valeta je bila nepozabna, čeprav smo imeli nekaj težav, na primer, ko smo zapeli in je vsak pel po svoje. Zaključili smo naših devet let in če po pravi povem, mi je bilo kar malo težko. Prejšnja leta smo govorili, kako komaj čakamo deveti razred, da bo konec osnovne šole, da bomo odšli naprej. Ko pa prideš v deveti razred, se ti zazdi, da je vseh 8 let tako hitro minilo. Kot da smo pravkar zakorakali v prvi razred, pa smo že kar na lepem na koncu. In ugotoviš, kako težko se je ločiti od prijateljev, celo od učiteljev. Ko pomisliš, da nekaterih sošolcev morda sploh nikoli več ne boš videl, te kar malo stisne v želodcu. Na vse skupaj se navežeš in ti je ob slovesu kar malo težko. Toda tako je in tako mora biti. Vedno pride čas, da gremo naprej, da spoznamo nove stvari, nove ljudi. Če že drugega ne, stare prijatelje vedno nosiš v srcu. In še zadnjič se mi je zavrtelo pred očmi. Dogodki devetega razreda so počasi odbrzeli mimo mene. Kako smo se skoraj sprli zaradi valete, ker nismo bili enotnega mnenja. Kako smo uživali na končnem izletu, pa čeprav smo odšli samo v Prekmurje. Kako smo preživeli zabavo po valeti. Kako smo s skupnimi močmi prišli do konca... Vrtenje se je ustavilo in pristala sem v svoji sobi. Vrnila sem se nazaj. Lepo se je bilo spomniti vseh preteklih let, ki smo jih preživeli skupaj. Toda zdaj je čas, da gre vsak svojo pot. Čas je, da naredimo korak naprej kot srednješolci. V življenju moramo doživeti še mnogo stvari in osnovna šola je bila ena od njih. Prišel je čas, da se ločimo in gremo vsak svojo pot, življenju naproti.

Melanija Križaj

Praktično delo v učilnici tehnike in tehnologije

 Tomaž Jenko

V vseh teh letih obstoja naše šole je v šolski delavnici nastalo veliko izdelkov, narejenih iz različnih gradiv. Učenci so svoje ideje izražali z obdelavo papirja, umetnih mas, kovin, še najbolj topel pa jim je bil les. Pri urah tehnične vzgoje, kasneje pa pri tehniki in tehnologiji, so nastali unikatni svečniki, stojala za svinčnike, obeski za ključke ter razni dekorativni predmeti. Še posebej so bili navdušeni pri izdelavi lesenih pručk in košaric za sadje, katere verjamem še danes z veseljem uporabljajo doma in jih mnoge izmed njih spominjajo na praktično delo v tehnični učilnici naše šole.

Z didaktičnimi kompleti Fischer Tehnics, katere smo kupili v preteklih letih iz sredstev, zbranih v šolskem skladu, učenci konstruirajo različne modele tehničnih naprav in strojev. S pomočjo njih tudi sestavljajo različna električna vezja in odkrivajo zakonitosti elektrike.

V okviru tehniških dnevov so učenci obiskali različne srednje tehnične šole, na katerih so jim prav tako prijazni mentorji pomagali pri izdelavi igrač, pručk in zložljivih stolov. Največkrat smo obiskali Srednjo lesarsko šolo v Škofji Loki, v zadnjih letih pa smo redni gostje Srednje šole na Jesenicah. Na teh šolah se učenci seznanjajo s poklici ter pod taktirko njihovih mentorjev preizkusijo svoje tehnične sposobnosti. Lahko rečem, da so prav takšni obiski srednjih šol za nekatere učence tudi odločilni za njihov nadaljnji študij oz. za kasnejši poklic.

Bili smo tudi na obisku pri čebelarjih v čebelarskem domu v Brodeh v Poljanski dolini, kjer smo vlivali čebelji vosek in se posladkali z medenimi izdelki, v Fructalu v Ajdovščini pa si ogledali linijo polnjenja sokov in na koncu uživali v njihovi sladki degustaciji.

Vsako leto obiščemo tudi rudarje v muzeju premogovnika Velenje. Učenci se s starim rudniškim dvigalom spustijo 157 m pod zemljo, se preko multivizijskih predstav seznanijo s težkim rudarskim življenjem v preteklosti, dobijo pravo rudarsko malico, spoznajo stroje in naprave za sodobni način izkopavanja črnega zlata in se proti koncu popeljejo tudi s podzemnim vlakom, ki še danes prevažna rudarje na njihova delovna mesta. Tamkajšnji vodič popelje učence tudi skozi razstavo razvoja premogovništva od prvih najdb premoga do svetovno znane velenjske odkopne metode. Po obisku podzemlja sledi zanimiva učna ura s posnetki vpliva izkopa premoga na okolico ter sprehod ob Velenjskih jezerih, ki številnim obiskovalcem nudijo različne oblike rekreacije tako v zimskem kot v poletnem času. Vvseh zgoraj naštetih vsebinah učenci zelo uživajo, se navajajo na skupinsko delo, se seznanjajo z različnimi poklici, spoznavajo različne tehnologije obdelave gradiv in resnično je škoda, da strokovnjaki, ki sestavljajo predmetnik, vanj ne vključijo večje število ur tehnike in tehnologije, saj se ravno na tak način razvija in krepi otrokov interes po spoznavanju nečesa novega.

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET

Moj najljubši predmet je tehnika in tehnologija. Pri tem predmetu se vsi zelo zabavamo, saj je zabaven tudi učitelj Tomaž Jenko. Tako kot lansko leto pri tehniki, smo bili učenci 7. b tudi letos razdeljeni v dve skupini. Tehnika se mi zdi zanimiva zato, ker obravnavamo zelo veliko zanimivih reči in jih nato poskušamo tudi mi tako predstaviti. Gledali smo tudi nekaj zelo zanimivih filmov, ki so povezani z elektriko, električnim tokom in nevarnostmi pri elektriki. Učitelj nam z učnimi listi poskuša čim bolj razložiti, da bi vsi čim bolje razumeli snov, ki jo jemljemo na več načinov (z gledanjem filmov, z uprizoritvijo z različnimi predmeti in z razlago učitelja). Če smo dve uri trdo delali in smo se nekaj novega tudi naučili, pa nam učitelj dovoli zadnjih nekaj minut naše ure, da gremo tudi malo po svoje pobrskat, kaj je novega na spletu. Ko je ure konec, se vsi pozdravimo in odidemo na malico.

V celem šolskem letu mora imeti vsaka skupina 35 šolskih ur. Nam je letos to uspelo. Vsaka skupina je celo leto pridno hodila k pouku tehnike na dva tedna za dve šolski uri (90 minut). Tehnika se nikomur ni zdela dolgočasna, saj smo pri njej delali zelo veliko novih nenavadnih in nekaj že poznanih, ampak zanimivih reči. Drugo leto bo še bolj zabavno, saj bo še veliko nove snovi in bomo izvedeli še veliko novih reči, ki smo jih že kje verjetno slišali, ampak bomo veseli še boljše razlage.

Maruša Novak, 7. b

Fischer-Technics, 2003

Izdelujemo iz umetnih mas

10/02/2006

Osmošolci in pručke

Tehniški dan v premogovniku Velenje

5.5.2011

Ptičje hiške

Tehniški dan za 6. razrede

PUSTNI OBIČAJI NA SLOVENSKEM IN IZDELAVA MASK IZ PAPIRJA

 Mojca Pintar

Ju, hu, hu, bliža se nam pustni čas, ko bomo z maskami simbolično odganjali zimo in prišla bo pomlad.

Učenci 6.a in 6.b razreda imajo vsako šolsko leto tehniški dan, na katerem izdelujejo plakate na temo pustni običaji na slovenskem, kjer jim učiteljici Brigita Svoljšak in Anda Gvajc pobliže predstavita škoromate, laufarje, kurente, tradicionalne slovenske maškare...

Pri učiteljici Mojci Pintar pa spoznajo različne svetovne maske, njihove oblike in materiale. Sami se preizkusijo v oblikovanju mask iz kartona. Do izraza pride njihova spretnost in ustvarjalnost ter iznajdljivost pri okraševanju le teh. Le oglejte si, kako jim je uspelo ustvarjati v letih 2009, 2010 in 2011!

UČENJE

Pišemo test, vprašani smo,
nič se ne učimo,
gre se za 5.

Ko učitelj nas pokliče,
nas ni,
nakar s klopi prileti:
»Šprica. Ga ni.«

Razrednik na hodniku teži,
zahteva opravičilo,
a on ga izgubi.

Naslednjič pri pouku
vprašan si,
znaš za 2
in potem se zbudiš.

Ko pride konec leta,
zdaj se učiš,
imaš popravca
in zdaj se zgubiš.

Anže Jenko, 8.b

MATEMATIKA, MOJ
NAJLJUBŠI PREDMET

Naravoslovno-raziskovalni tabor

✍️ Andrej Flajnik

Postavimo šotor

V okviru projekta Raziskovalni tabori, v katerega je vključena tudi naša šola, vsako leto organiziramo naravoslovno-raziskovalni tabor v slovenskem Primorju. Na ta način poskušamo pridobiti znanje o morju z neposrednimi, prijetnimi izkušnjami, terenskim delom, medsebojnim druženjem in osebnostnim bogatenjem.

Učencem sedmih razredov je tako dana možnost, da v naravnem okolju izvedejo večji del programa iz predvidenega učnega načrta – ekosistem MORJE. Dolga leta smo prebivali v penzionu Maksimiljan, zadnja leta pa tabor izvedemo v sodelovanju s ČŠOD Breženka v Fiesi ali ČŠOD Burja v Seči.

Na taboru se učenci seznanijo z oljkarstvom in solinarstvom. Raziskujejo morsko obrežje in začudeno ugotovijo, koliko različnih živalskih in rastlinskih organizmov lahko najdejo v obrežnem pasu slovenskega morja. S pomočjo učiteljev te organizme razporedijo v sistem in spoznajo posebnosti organizmov.

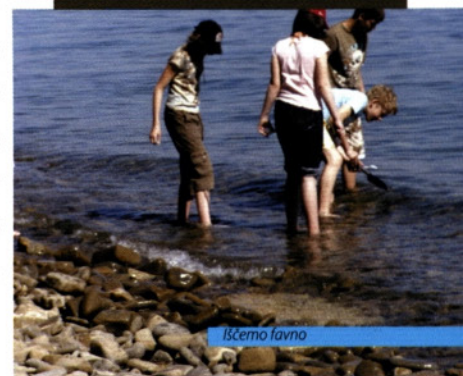
Ogledajo si tudi naše najlepše istrsko mesto Piran ter se seznanijo z njegovo zgodovino in predvsem kulturnimi znamenitostmi. Učenci si ogledajo našo obalo tudi z morja tako, da se popeljejo z ladjico, med plovbo pa spoznajo geografske posebnosti našega Primorja.

Vzamemo si tudi čas za razne družabne socialne igre, spoznavanje taborniških veščin ter osnov orientacije in navigacije v naravi s pomočjo navigacijskih pripomočkov.

Na taboru imamo vsi udeleženci možnost bolje spoznati drug drugega, saj skupaj preživimo celih pet dni. Pogosto se zgodi, da razredna skupnost po taboru zaživi popolnoma drugače. Učiteljem pa tabori omogočijo tudi drugačen vpogled v učence in s tem tudi omogočijo drugačen in boljši pristop k učencem.

Hodim v 7. razred in imamo že veliko predmetov. Med vsemi predmeti je moj najljubši matematika. Kljub temu, da včasih česa ne razumem in mi dela preglavice. Rok Jamnik je zelo prijazen in zabaven. Če česa ne znaš ali ne razumeš, ti pomaga in razloži. Pri tem predmetu mi je najbolj všeč geometrija, saj zelo rada rišem in mi načrtovanje likov ne dela preglavic, ravno tako tudi natančnost. Edino, kar mi za zdaj ne gre najbolje, so odstotki. Računanje z odstotki mi dela nekaj problemčkov. A vseeno vem, da bom tudi to razumela in se naučila. Všeč sta mi tudi geografija in zgodovina. Zgodovina zaradi tega, ker vsebuje tudi malo geografije. Pri tem predmetu mi je všeč, ker nam učiteljica Anda Gvajc zelo dobro razlaga in posreduje novo snov.

Manca Mravlje, 7. b

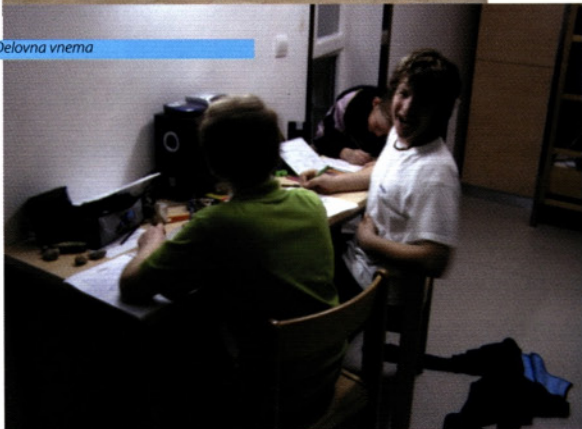
Iščemo lavno

Mi plešemo

Spoznajo tudi mediteransko rastlinstvo in prilagoditve rastlinstva na posebne podnebne razmere ob morju.

Delovna vnaema

Čas za družabne igre

Naravoslovni tabori

v 3. oziroma 4. razredu

 Damjana Šubic, Marjeta Jamnik

Učiteljice Alenka Kuder Gaber, Marjeta Jamnik in Damjana Šubic smo že pred uvedbo devetletne osnovne šole v Sloveniji razmišljale, da bi bilo dobro, če bi se del pouka izvajal tudi v naravi, saj bi na ta način učenci pridobili ne le teoretično znanje, pač pa tudi praktične izkušnje. Idejo smo realizirale v šolskem letu 1997/1998.

Prvi naravoslovni tabor za učence 3. razreda osemletne osnovne šole smo izpeljali v času od 15. do 18. maja 1998 v Marindolu pri Adlešičih s pomočjo tabornikov Rodu dveh rek iz Medvod. Pri tem nam je organizacijsko priskočil na pomoč Rado Malnar, tabornik in velik ljubitelj narave. Tabor smo poimenovali Poučne vragolije. Od tistega leta naprej sva učiteljici Marjeta in Damjana vsako leto organizirali naravoslovni tabor, seveda s privolitvijo staršev. Vedno sva poskrbeli (motivacijsko in finančno ugodno), da so se ga udeležili vsi učenci. V vseh štirinajstih letih, odkar imamo naravoslovne tabore, so zaradi zdravstvenih razlogov ostali doma le štirje učenci.

Do leta 2001 smo hodili na naravoslovne tabore s taborniki v Marindolu pri Adlešičih. Bivali smo v domu s skupnimi ležišči, se hranili pod šotorom in v lepem in slabem vremenu uživali v naravi. Učiteljici in taborniki smo med seboj dobro sodelovali, si pomagali, sproti pregledovali zastavljeni plan dela za posamezne dni ter analizirali, kako nam je kaj uspelo. Učenci pa so vedno uživali ob taborniških vragolijah.

Od šolskega leta 2001/2002 naprej smo hodili na tabore prek CŠOD, saj se nam je zdelo to finančno veliko ugodneje. Dvakrat smo bili v domu Jurček v Kočevju (v šolskem letu 2001/2002 in 2006/2007), sedemkrat pa smo imeli naravoslovni tabor v domu Medved na Medvedjem Brdu. Dom Medved smo doživeli v različnih letnih časih in različnih vremenskih razmerah (imeli smo sonce, dež, pa tudi sneg) in vedno nam je bilo lepo, ne glede na vreme.

Vsa ta leta so bili otroci na taborih zelo dobro razpoloženi, sicer

polni energije, vendar poslušni in vodljivi. Spoznavali so rastlinski in živalski svet, se orientirali v novem, neznanem okolju, primerjali način življenja na podeželju z življenjem v mestu, veliko so peli, risali, se igrali, se učili pospravljati postelje, sobe in oblačila. Učili so se tudi medsebojnega sodelovanja in strpnosti. Vsi so na koncu izjavljali, da so se imeli imenitno in da je škoda, ker se je naravoslovni tabor tako hitro končal. Večina učencev pa si bo naravoslovne tabore najbrž zapomnila tudi po okusni hrani.

Po vrnitvi v šolo smo vsako leto v obeh tretjih in četrthih razredih urejali svoje vtise, napisali doživljajske spise ter dokončali dnevnik. Na šolskem hodniku smo naredili razstavo pisnih in likovnih izdelkov ter fotografskih utrinkov z našega tabora, bodisi v Marindolu, Kočevju ali na Medvedjem Brdu.

Izpostavili bi poseben, »snežni tabor«, ki smo ga doživeli v domu CŠOD Medved v času od 27. februarja do 3. marca 2006. Idilično zimsko vreme in dobra snežna oprema, ki jo imajo v domu Medved, sta nam omogočila, da smo imeli poleg običajnih naravoslovnih vsebin tudi precej zimskih dejavnosti: tek na smučeh, sankanje, pripravo zavetišč v snežnih razmerah, iskanje in prepoznavanje živalskih sledi v snegu...

V tistem času je bil tudi pustni tork. Dan pred pustnim torkom je bila večerna animacija zanimiva, pestra, kljub temu pa z nočnim počitkom ni bilo vse tako, kot bi moralo biti. Noč s ponedeljka na torek je bila naporna, saj so učenci zaradi vznemirjenosti težko zaspali, ob treh zjutraj pa so nas zbudile še štiri pustne maske, ki so želele rajati navsezgodaj. Pustno torkovo jutro se je tako začelo s podočnjaki, kljub nočni slabi volji pa smo se od srca nasmejali in dan uspešno zaokrožili s pustnim plesom.

Dom Jurček, Kočevje 2002

Veslanje na reki Rinži, Kočevje 2002

MEDVEDJE BRDO

Na Medvedjem Brdu smo bili,
se pet dni učili in zabavali.
Medvedov nismo videli,
misleč, da so se nas ustrašili.
Na pohode smo hodili
in se o Medvedjem Brdu veliko naučili.
Klemen nas je plezanja učil,
Andraž pa s kompasom po gozdu podil.
Najboljši disko smo imeli,
in celo noč noreli.
Zadnji dan sami smo po gozdu šli,
različne naloge opravljali
in svoje znanje preverjali.
Ta teden prehitro je minil,
in nam prijetne spomine je pustil.

Tiana Kokalj in Živa Hanc, 4.a

Pečena jabolka, Marindol 2003

Iščemo gozdne živali

Zavetišče v gozdu

Zimsko zavetišče, Medvedje Brdo 2006

Učenci 4. a in 4. b smo bili z razredničarkama Damjano Šubic in Marjeto Jamnik od 31. marca do 4. aprila 2008 na naravoslovnem taboru na Medvedjem Brdu.

Od jutra do večera smo imeli najrazličnejše dejavnosti, tako da nam ni bilo dolgčas. V tem času smo se veliko naučili o orientaciji, preživetju v naravi in prvi pomoči na terenu. Spoznavali smo živali, ki živijo v gozdu, živali, ki živijo na kmetiji, pa tudi živali, ki jih imajo v naravoslovnih učilnici v domu Medved. Izdelali smo vaze iz starih plastenk in prtičkov in naredili sliko iz pobarvanih lesenih delčkov. V prostem času smo se lahko igrali na igrišču ali počivali v svoji sobi. Fantje so najraje igrali nogomet in med dvema ognjema, deklice pa smo igrale badminton, se žogale in klepetale. Nekoliko nas je bilo strah, kako bomo plezali po plezalni steni v domu, ko pa smo bili enkrat na vrhu, smo si želeli to ponoviti.

Ves teden smo imeli zelo okusno hrano. Komaj smo čakali, kdaj bo zajtrk, malica, kosilo ali večerja. Najbolj so nam šle v slast palačinke – kuharica jih je spekla kar 300, a ni nobena ostala. Tudi domača pica je bila izvrstna.

Na taboru smo se imeli super!

Veronika Hanc, Katarina Bizjak

Pohodna šola

 Olga Kočar

Pohodna šola tradicionalno poteka že vrsto let v dolini Vrat pod severno steno Triglava. Tabor je namenjen učencem osmih razredov in ne sodi v obvezen program šole, a se ga vsako leto udeleži večina učencev osmih razredov in traja pet dni. Idejni ustanovitelj in že vrsto let vodja tabora je g. Vojko Bizant.

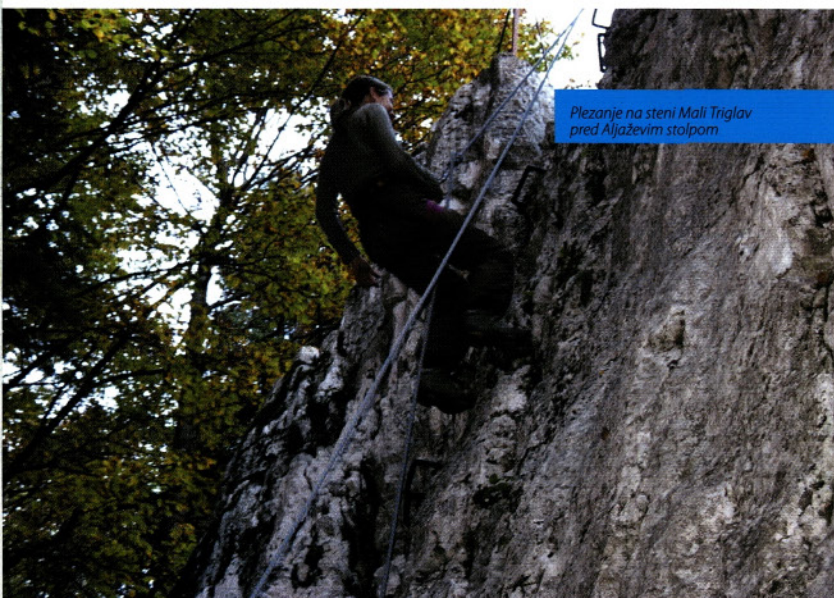
Učenci bivajo v Šlajmerjevem domu, kjer potekajo tudi o stale dejavnosti:

- predavanje z diapozitivi o gorništvu,
- plezanje na umetni steni,
- izvedba naravoslovnih dnevov: prehrana planinca, pomen tekočine v gorah, bonton v gorah, spoznavanje alpskega rastlinstva in živalstva, oblačila in obutev za bivanje v gorah,

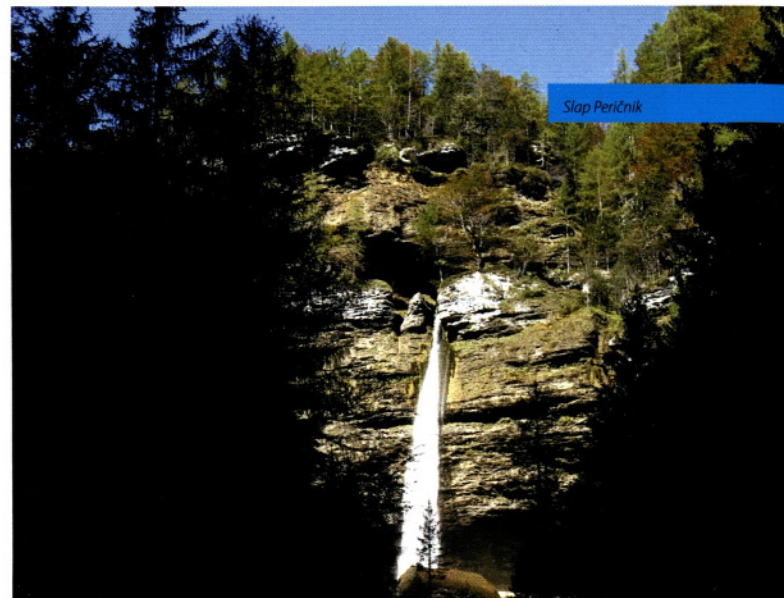
- pridružijo se nam vodniki in skupaj odidemo po gozdni učni poti mimo slapa Peričnika do Šlajmerjevega doma;
- pohod na Luknjo;
- pohod na planino Rožca in od tam na Dovško babo (1860 metrov);
- pohod na Bivak IV (1980 metrov).

V popoldanskem času potekajo aktivnosti na travniku ob domu:

- praktične vaje iz spoznavanja osnov reševanja v steni, ki jih izvedejo člani Gorske reševalne službe iz Mojstrane;
- športno plezanje na steni mali Triglav, ki ga izvedejo člani plezalnega društva iz Mojstrane;
- iskanje fosilov po dolini Vrat.

Plezanje na steni Mali Triglav pred Aljaževim stolpom

Slap Peričnik

- praktične vaje prve pomoči,
- družabna srečanja.

Tabor nam pomagajo izvesti gorski vodniki, ki so tudi gorski reševalci iz Mojstrane. Naši pohodi potekajo tako:

- ko se iz Medvod pripeljemo v Mojstrano, si ogledamo planinsko zbirko v Triglavskem muzeju;

Čas v taboru nam hitro mine ob vseh teh različnih aktivnostih, saj vsak učenec najde zase aktivnost, ki jo bodisi na novo spozna ali pa mu je blizu in jo še nadgradi.

Severna stena Triglava

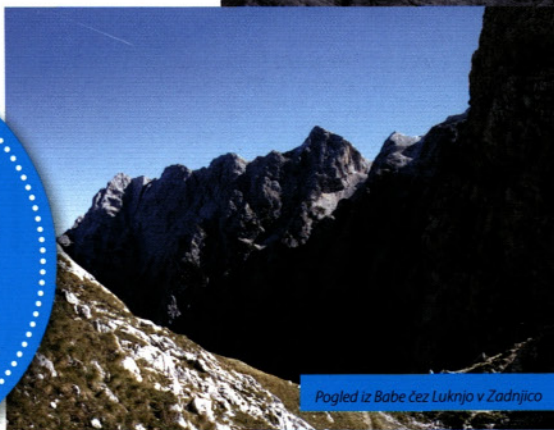
Pomembna je ugotovitev, da se v gore nikoli ne odpravljaš sam, da si dolžan poskrbeti za svojo varnost v smislu telesne pripravljenosti, pravilne obleke in obutve, da si dolžan obiskovalcu gora pomagati, če zaide v težave.

Ob koncu tabora imajo učenci že toliko izkušenj z opremo, obleko, obutvijo, vremenom, telesno pripravljenostjo, da se strinjajo z mislijo modreca, ki pravi:

»Gore so naše najboljše tihe učiteljice.«

Šlajmerjev dom v Vratih

Pogled iz Babe čez Luknjo v Zadnjico

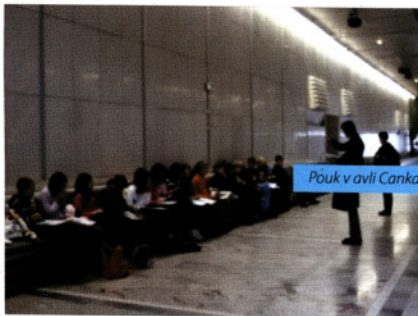

Bivak IV

Pohodna šola v naravi - Vrata

Dne 13.09.2010 je Osnovna šola Medvode organizirala za učence 8. razredov pohodno šolo v naravi v Vratih. Nastanili smo se v Šlajmerjevem domu v Vratih. Šlajmerjev dom v Vratih (1015 m) je planinska postojanka, ki stoji v zgornjem delu doline Vrat ob Triglavski Bistrici. Novi Šlajmerjev dom stoji na mestu, kjer je nekoč stala Šlajmerjeva vila. Zaradi popolne dotrajanosti jo je bilo PD Dovje Mojstrana prisiljeno podreti in zgraditi nov sodoben dom, ki ima v 9 sobah 91 ležišč in predavalnico s 45 sedeži. Dom je izhodišče planinskih poti v Triglavskem pogorju in v skupini Škrlatic, poleg tega pa tudi alpinistično izhodišče za plezalne vzpone nad dolino Vrat, od katerih je najbolj znana severna Triglavska stena. Dom je zelo prijeten, saj smo se zelo dobro imeli. V torek in sredo smo naredili zelo dolg pohod v planine. Obiskali smo vrhove LUKNJA in BIVAK IV. V četrtek nam je malo zagodlo vreme, saj smo imeli cel dan dež. Zato smo imeli dolg sprehod v okolici doma. Prijetnega druženja je bilo zelo hitro konec, vendar nam bodo prijetni dogodki ostali v spominu.

Rok Mohorič 8.a.

Pouk v avli Cankarjevega doma

Učence naše šole so uživale in navijale za naše junake

Učence naše šole s smučarskim junakom

Pouk nekoliko drugače

Majda Šetina Čarman in Tatjana Kerič

Učiteljici petega razreda se že veliko let poslužujeva drugačnih oblik usvajanja novih učnih vsebin. Sodelujeva s Centrom šolskih in občolskih dejavnosti, njihovi sodelavci pa nas popeljejo v svet zgodovinskih dogodkov in novih znanj.

Več kot dvajset let spremljava otroke v letno šolo v naravi, kjer izvajava tudi pouk v naravi. Nove vsebine spoznavajo na nekoliko drugačen način kot v šolskih prostorih.

Otroke spodbujava, da sodelujejo v dobredelnih akcijah. Vsako leto z njimi pripraviva in izdelava veliko novoletnih daril, mamicam pa izdelamo darilo za njihov praznik. Na Miklavževem sejmu se že vrsto let trudimo, da bi s svojim deležem pomagali socialno ogroženim otrokom.

Varovance v Domu starostnikov Medvode sva že nekajkrat razveselili s kulturno prireditvijo učencev naše šole, ki so jim z vso ljubeznijo izdelali in poklonili svoj izdelek.

Nastop najinih učencev za novo leto 2005 v Domu starostnikov

Topel sprejem župana Z. Jankoviča

BILI SMO NA POLETIH V PLANICI

Zavarovalnica Triglav nas je v svoji akciji Zvesti Planici znova peljala v Planico, na smučarske polete. Na tisoče mladih je preplavilo dolino pod Poncami, ki letos na ta čarobni dan žal ni bila obsijana s soncem, a je zato sonce sijalo v srčkih otrok.

Razigrani fantje

Marljive deklice pri delu

Sodelovanje s starši

Damjana Šubic

Moje prvo, zares intenzivno sodelovanje s starši, v okviru pouka, je bilo v šolskem letu 1990/1991. Takrat sem poučevala Anžeta, sina Tike Jamnik. Gospa Tilka, ki je bila takrat knjižničarka v Pionirski knjižnici v Ljubljani, je skupaj z gospo Mileno Blažič v 3. a razredu izvedla pet literarnih delavnic, v okviru katerih so učenci spoznavali značilnosti zgodb, pravljic, basni, ugank in pesmic. V vsaki delavnici smo animirali, recitali, peli, improvizirali, se igrali, smejali ter tudi sami ustvarjali literarna besedila, ki smo jih na koncu zbrali in objavili v knjigi. Literarna besedila učencev so prostovoljno natipkale in fotokopirale mame učencev, brezplačno pa so jih vezali v tiskarni Ofset v Medvodah. Vsak učenec je dobil svojo knjigo. Svoj izvod knjige še danes skrbno hranim in obujam spomine na tiste čudovite dni.

O LJUDSKIH GLASBILIH NAS JE UČILA MOJA MAMI

Bilo je šolsko leto 2007/2008 in obiskoval sem 4. a. Učiteljica Damjana Šubic je že na začetku šolskega leta pozvala naše starše, da bi čim bolj sodelovali s šolo. Na vprašalnikih, ki so jih prejeli vsi starši, se je znašlo vse mogoče, kot na primer pomoč pri papirni akciji, sodelovanje na čistilni akciji in podobno. Listič, na katerem je bila podpisana moja mami, pa je vseboval še približno takle zapis: »Pomoč pri

Tudi starši se učijo učiti

Poslušamo drug drugega in se igramo

DELAVNICA UČIMO SE UČITI

29. 3. 2006 smo imeli z učenci 3. a razreda in njihovimi starši delavnico UČIMO SE UČITI.

Udeležila se jo je večina staršev in učencev.

Delavnico sem pripravila, saj sem opazila, da imajo učenci velike težave, kako se učiti iz učbenikov, kako pripraviti govorne nastope in kako poslušati, da bi znali kasneje o slišanjem besedilu tudi kaj povedati. Pogosto posvečamo precej pozornosti učenju branja in pisanja, premalo pa poudarjamo, da se učimo tudi govoriti in poslušati.

Najprej smo spregovorili o pomenu pridobivanja znanja, o tem kdaj se učiti, kje in kako se učiti. Sledile so posamezne praktične vaje v skupinah za razvijanje branja, pisanja, govorenja in poslušanja. Pri izbiri vaj sem izhajala iz učnega načrta in ciljev za tretji razred (takrat še osemletne osnovne šole). Pri vajah so sodelovali tako starši kot učenci. Po končani delavnici so starši izpolnili anketo, v kateri so povedali, da je bila delavnica dobro pripravljena, izpeljana in zelo razgibana. Veselilo jih je, da so spoznali nekaj novih pristopov, načinov, kako pomagati otrokom pri učenju. Všeč so jim bile praktične vaje, sproščeno vzdušje, čeprav so se pred začetkom počutili malce nelagodno, saj niso vedeli kaj jih čaka. Tudi učencem je bila delavnica všeč, pravzaprav se sploh niso zavedali, da se učijo učiti.

učnih urah v razredu.«
Groza. Moja mami učiteljica? Le kaj ji je padlo na misel? Kaj bodo pa sošolci rekli? Vse to in še mnogo drugega je bilo v moji glavi.

Kako so kasneje potekali dogovori med učiteljico in njo, niti ne vem. A med prvomajskimi počitnicami 2008 je pri nas doma zavrelo. Mami se je učila!

In prišel je 13. maj 2008. Učiteljica nas je pripravila, da bomo izdelovali ljudska glasbila ter da bo njeno mesto v razredu prevzela moja mami. Tisto jutro smo vsi učenci tiho stali pred vrati in čakali, da bo zazvonilo. Sem ter tja pa je kdo pokukal skozi vrata, da bi slišal vsaj kakšno besedo med učiteljico in njo. Nič nismo razumeli in bili smo radovedni.

Začelo se je. V trenutku pred mano v razredu ni bila moja mami, ampak neka druga gospa, druga učiteljica. Nobeden se mi ni posmehoval. Nič ni bilo čudnega Nihče od sošolcev ni razgrajal. Malo smo peli, nato pa izdelali vsak po dve ljudski glasbili. Na svojo ropotuljo sem bil zares ponosen. Mami je pomagala vsem sošolcem in z učiteljico Damjano sta nam pripravili res krasno uro glasbene vzgoje.

Morda se kakšen drug od staršev nekoč spet odloči in postane učitelj za eno ali dve šolski uri.

Gašper Trojar Kular, 7. a

Vse o ljudski glasbi, kaj so ljudska glasbila in kako se izdelajo. Nепrestano je prepevala, pa ploskala v taktu, brskala po starih škatlah za čudnimi ropotuljami, igrala nanje, pa še in še. Noro. Tipkala je neke priprave, risala plakate, tekala od soseda do soseda, kdo ji bo navrtal orehove lupine ter na glas brala tekste in merila čas, ko je snov glasno ponavljala.

Učimo se uporabljati slovar

PROJEKT

Vlasta Sevcnikar in Azra Kajan

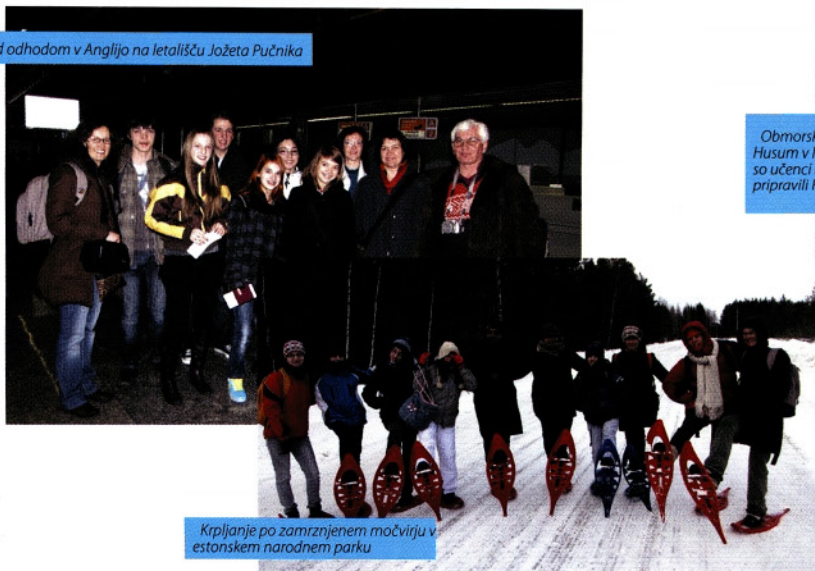
Učitelji pred Postojnsko jamo, ki so jo izdelali učenci iz sicilijanske Sole v Bagheri

2. Idrjska bakalea in sirovi štruklji s pehtinom

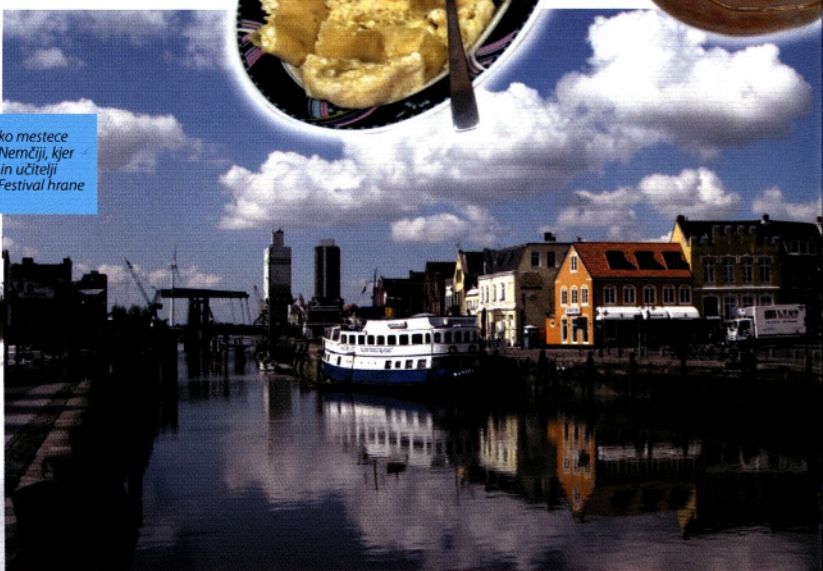
3. Jabolčni žar

Pred odhodom v Anglijo na letališču Jožeta Pučnika

Krpljanje po zamrznjenem močvirju v estonskem narodnem parku

Obmorsko mestoce Husum v Nemčiji, kjer so učenci in učitelji pripravili Festival hrane

Od leta 2009 do 2011 je bila naša šola vključena v projekt Comenius, program Vseživljensko učenje, ki je osrednji program EU na področju izobraževanja in usposabljanja. Naš projekt je bil eden od 52. izbranih med 128 kandidati v Sloveniji. Izvedli smo 49 mobilnosti. Potovalo je 23 učencev in 14 učiteljev. Projekt, v katerem so poleg Slovenije sodelovale še Italija (Bagheria), Estonija (Viljandi), Poljska (Varšava), Velika Britanija (Ickford) in Nemčija (Mildstedt), smo poimenovali »The Bridge«- »Most«.

Cilji projekta so bili:

- predstavitev in promocija kraja in države,
- vzpostavljanje stikov med učenci in učitelji,
- spodbujanje k učenju tujih jezikov,
- razbijanje stereotipov,
- razvijanje sposobnosti za sprejemanje drugačnih kultur in navad.

Kot uvod v začetek projekta so učenci izvedli anketo na šoli in med prebivalci Medvod, ki se je nanašala na poznavanje držav

vključenih v projekt. Anketa je pokazala, da celo odrasli slabo poznajo osnovne podatke o sodelujočih državah.

Ker smo bili prvi udeleženci mednarodnega projekta, smo ravno mi prebili led, saj je bil prvi obisk predstavnikov sodelujočih držav v Sloveniji, v mesecu novembru, leta 2009.

Poleg dela v šoli in prisostvovanja pouku, smo gostom razkazali lepote Slovenije, od Bleda do Primorske, ter jih pogostili s tradicionalnimi slovenskimi jedmi. Iz tega obiska je sledila naloga- kratki film z naslovom »Moja soseska skozi oči otrok«.

Z ustvarjalci filmov smo se dobili na naslednjem srečanju v Veliki Britaniji, v vasi Ickford, v mesecu marcu 2010. Učenci in učitelji smo bivali pri družinah, kar nam je omogočilo, da smo še bolje spoznali kulturo, navade in običaje prebivalcev te vasi. Ogleдали smo si univerzitetno mesto Oxford, zadnji dan pa še London. Do naslednjega obiska je bila naloga učencev izdelati jezikovni tečaj za tujce.

ritek.

1. Koroška skuta s čebulo in bučnim oljem.

COMENIUS

the bridge - most

Obisk na Poljskem, v mesecu oktobru 2010, je bil športno obarvan, saj imajo v okviru šole bazen, prostor za lokostrelstvo in pravo atletske stezo. Učenci so spoznali, da je šport v vsakdanjem življenju zelo pomemben za dobro počutje. Hkrati smo

Miha Mihovec, The Seven Deer

Maja 2011 je sledil obisk šole v Nemčiji. Tu smo se učenci in učitelji preizkusili v pripravi tradicionalnih jedi na festivalu hrane, v spomin pa se nam je najbolj vtisnil izlet z ladjico po Severnem morju, kjer smo občudovali lene morske leve.

Življenje na Siciliji poteka počasi, umirjeno, česar smo se našli tudi sami. Bogata je z arheološkimi najdbami, ki se žal kopajo v

Veronika Hanc, Zlatolaska

Mojca Erzin, The Seven Deer

Damjana Jenko - Trije prašički

Živa Hanc - Wars / Sawa

si ogledali kulturne znamenitosti Varšave in naravne lepote dežele. Učitelji so se na delovnem sestanku dogovorili, da bo naslednja naloga učencev ilustrirati pravljice in legende sodelujočih držav. Le te smo s seboj odnesli v Viljandi, marca 2011, kjer so gostitelji pripravili razstavo izdelkov. Estonci so se izkazali kot dobri pevci, glasbeniki in plesalci, kar so nam prikazali na prireditvi v šoli. V času bivanja v Estoniji je bilo zelo mrzlo, veliko snega, kar je deželi dodalo še poseben čar. Očaralo nas je tudi glavno mesto Talin in zamrznjeno Baltsko morje.

smeteh. Tu smo se predstavili s kratkim filmom, ki je nastal na podlagi jezikovnega tečaja za tujce.

Ko smo projekt zaključili, smo ugotovili, da znajo naši učenci zelo dobro govoriti angleško in nemško, se brez težav vklopijo v drugačno okolje in v njem uživajo. Učenci so pridobili na samozavesti, samostojnosti in iznajdljivosti, videli dobršen del Evrope in stkali pristne prijateljske stike. Učitelji pa smo bogatejši za nove, sveže ideje in pobude, kar bo nedvomno povečalo kakovost našega dela.

Knjiga je najzgovornejša
priča, da se narod zaveda
sebe, da živi, da hoče živeti.

(Oton Župančič)

MEDNARODNA RAZISKAVA BRALNE PISMENOSTI

Marjeta Jamnik

V mednarodni raziskavi bralne pismenosti PIRLS 2006, ki je v Sloveniji trajala tri leta, je sodelovalo 159 šol. V raziskavo je bilo zajetih 5777 učencev. Med njimi so bili tudi učenci naše šole – takratni 3. a in 3. b razred osemletne osnovne šole, pod mentorstvom Marjete Jamnik in Damjane Šubic.

Med 159 sodelujočimi šolami se je naša šola uvrstila na odlično 7. mesto, oziroma v prvo petino med sodelujočimi šolami.

Na doseženi rezultat raziskave o bralni pismenosti smo lahko učiteljice prvega triletja upravičeno ponosne.

ExLibris, Kristina Cof

Tekmovanje za Bralno značko

Andreja Magdalenc Jevnikar

Tekmovanje poteka na šoli že celih 30 let. V zadnjem desetletju so zlati značkarji, to so učenci, ki so bili zvesti bralci skozi vso osnovno šolo, dobili spominsko priznanje za zvestobo lepi knjigi in Bralni znački. To so si prislužili naslednji učenci:

2001/2002 _ Tinkara Anders, Monika Babnik, Domen Baškovec, Manca Dolinar, Mateja Jenko, Andreja Kalan, Maja Kociper, Andreja Kunstelj, Suzana Porenta in Katja Svoljšak.

2002/2003 _ Urška Bernard, Klavdija Frahm, Monika Jekler, Nataša Jenko, Irena Luštrek, Kaja Nemanič, Tadeja Tomšič, Marko Verce, Irena Muren, Maja Mišič, Anže Rupnik, Tanja Trobec, Nataša Borojevič, Ana Fidler, Barbara Rus, Rebeka Štajer in Nataša Jenko.

2003/2004 _ Rok Hožič, Kristina Nuždič, Janž Omerzu, Jernej Svoljšak, Luka Tehovnik, Urša Hrovat in Vika Krajnc.

2004/2005 _ Peter Jesihar, Ana Kalan, Rok Kogovšek, Tiva Nemanič, Sonja Bernard, Klemen Bizjak, Uršula Jenko, Maša Pirnat in Tina Poljanec.

2005/2006 _ Tanja Zdjelar, Nina Zdjelar, Peter Horvat, Ana Ercegovič Rot, Eva Miklič, Matej Vujasinovič, Matej Morn, Jan Tehovnik, Staša Dular, Tara Knok Ratkovič, Gašper Bohinc, Tina Kajzer, Štefan Berbard in Tina Klemenčič.

2006/2007 _ Katja Čarman, Eva Tehovnik, Polona Tomšič, Katarina Ana Petek, Lara Dular, Vesna Nuždič, Ana Gaber, Anja Plešec, Patricija Kerč in Luka Peklaj.

2007/2008 _ Aja Janežič, Lara Jerše, Rok Močnik, Lea Rebernik, Tea Tehovnik, David Bernard, Timotej Breclj in Vesna Kajzer.

2008/2009 _ Anja Kos, Veronika Jenko, Leja Erzin, Nika Rupel, Anja Erzin, Špela Zorman, Lara Rus, Kristina Cof, Ana Anžlovar, Gala Lukman, Maja Kogovšek, Daša Jordanovski, Barbara Tomšič, Katja Dejanovič, Andreja Bobnar, Gašper Krašnja in Luka Peklaj.

2009/2010 _ Klavdija Repnik Šernek, Eva Močnik, Julija Šnofl, Tinkara Bizjak, Matic Turinek, Špela Jesihar, Nika Janežič, Tamara Vučko, Lea Peklaj, Eva Erzin, Sara Rihtaršič, Ines Košenina, Urška Gaber, Urban Svoljšak, Žiga Mlinar in Tjaša Stare.

2010/2011 _ Lucija Breclj, Jure Jenko, Nika Kalan, Pia Lucija Kos, Melanija Križaj, Tina Križaj

I HAVE A MAGIC WAND

Everyone wants something special, to be something special. We all want to change something or repair what we did wrong in the past. And not everyone has a magic wand.

It has been in my family since I remember. No one else knew about it, just my family. My Mom told me about her mother. Of course I didn't believe her that we are witches. I started to believe when she showed me her books and her glass magic ball. Then I recognized that I am a witch too. I was a little scared at first, but soon I get used to it. I have so much to think what I would change with my magic wand. There are so many little things which I want to change; for example I want my schoolbag to come to me every morning and be already prepared for day in school. I always wanted that my room could clean all over itself, and with a magic wand this is very easy.

One day, I went to the hospital and I watched all those sick patients with no hope to survive. Their relatives were standing next to them and were trying to comfort them with words full of hope and love: "Everything is going to be okay. You'll get better and we will be together again," when I remembered I have magic powers. I asked myself, why shouldn't I. Why shouldn't I cure them, all of them. And then I got an idea. I will come again when the sun gets down. I was full of joy and happiness.

After the success of my operation (I cured every patient in the hospital) late at night I was so tired, I couldn't move a finger, so I swung with my wand one last time and the next thing I felt was the warmth of my bed. Next morning my father woke me up and told me about strange incidence in the hospital. Of course only I knew what was going on, but I didn't tell a word. At that time I was felling useful, but soon everything changed. I realized that there are going to be sick people all the time and I can't heal the whole world. At this time, I also realized that I mustn't do another magic unless I talk to my best friend. So I went to her and asked her about the hospital incidence. She said that she thinks there were high powers on the move and I was surprised. Is my best friend a clairvoyant. I immediately ignore that thought. Then I asked her about her life as a teenager: Is she happy, is she contented and what would she change in her life. Soon we had a plan how to get the best teenager's life. Of course she didn't know I was serious. And I was absolutely and completely serious and determined, that I will change our lives.

The next day, I started to cast magic spells after the teachers in our school (I wanted from them to give me some good grades and not torture us with learning), I started to cast spells also on my classmates (I wanted them to be good and always handy)... That's where I lost my mind as you can see. My casting didn't make anybody happy. Everybody was acting very nice and was doing things I told them, but their eyes were telling they are feeling just the opposite. They were like robots. I didn't like this look, so I went home. Of course nobody noticed I was gone, because they were enchanted. Back home, I asked my mother for advice. At first I didn't want to tell her about the sorcery in school, but then the words just came out of my mouth. I told her everything and she told me this: "Listen to me, you know your wand isn't for that kind of magic. I'm sure, you just wanted good, but the next time, tell me about your magic plans beforehand, all right?"

Now I know that with my wand, I can be everywhere I want to be and have everything I need. But not everything is good about this wand. I think it is not right that we get everything we want, because we won't be happy anymore. This is why I am not sure I still want the magic wand.

by Maja Močnik

IN A WAITING ROOM WITH BARBIE, KEN, BATMAN, POSTMAN AND A MAN WITH A BEARD

I remember that day very well. It was Sunday evening and it was raining outside. There was almost nobody anywhere, even at the railway station. That was strange actually because there is always somebody in a waiting room at the railway station. You can trust me because I'm there almost ever day all day, except when I'm on vacation even then I'm only across the road at the pub. I go there only a few times a year because I can't afford it. Yes, you are right I am homeless. I don't have a wife or kids. My mother passed away ten years ago in a car accident and my father left us when I was seven. I am almost fifty now but I am already sick and ill. Like I said, I spend most of my time in this lonely waiting room with my trolley and benches. So you might have noticed that I have a very sad life but I am happy in a way. Moments or days like that one keep me up so I will describe that day. Like I already said it was a Sunday evening at the railway station, it was raining outside and there was almost nobody inside. I was spending time on one of the benches and thinking of nothing. Suddenly a man came in. He was a very good looking one with short hair and a nice face. I knew that I saw him somewhere before. Then I remembered where. I saw him in a comic. His name is Ken. He is a lover of Barbie. I was wondering what was he doing in there. He was very nervous. In a few minutes a train came and only one person came off it. I recognized her in a second. It was her. Ken's lover, Barbie. She was very angry with him. I didn't know why. She started to yell at him and after a minute they were fighting. They stopped fighting when they saw me watching them. They went outside and now I was unhappy and angry with myself because I screwed up. They went outside in I didn't have anything to do because I was watching them. So I was, just sitting on the bench again and thinking of nothing. In a few long minutes a strange man came into room. He was dressed up like a postman. But I didn't think he was a postman. He was way too strange. He had drawings on his face and two big scars around his mouth. He was carrying a big bag in his hand and it was full of something but I didn't see what it was. Suddenly the doors opened and a shadow came into a room. It was a comic hero too. It was Batman. Wow! What a day. He said: «Joker!» I didn't know who was he thinking of. Then the »postman« turned around and said « Catch me if you can!» I knew he was joker. He is a comic hero too and he is a bad guy and the Batman is a good one who chase him. Batman was faster, of course and caught him. The bag fell down and opened. There was money in it. Batman said »I will not leave you to go away with this money, Joker!« Then something funny happened. A little man with a beard and a stick in his hand came from nowhere and said to them: »Oh, stop for gods sake or I will beat both of you!« and waved with his stick near them. They stopped and said: » We are sorry, dad!« Oh, I was laughing at that time and they were watching me and I was still laughing and they were still watching me and then I stopped and looked at them and they said: » Do you have problems?« and I said: «No!» and continue to laugh.

THE END?

by Tilen Mlinarič

Moj najljubši predmet je angleščina. To pa zato, ker imamo za ta predmet učiteljico Ireno Sonc Šlenc, ki nas veliko nauči. Učilnica angleščine je v zgornjem nadstropju naše šole, ki so ga dogradili k šoli šele pred kratkim. Učilnica ima veliko oken, zato mi je zelo všeč. Na zadnji strani učilnice so nalepljeni plakati, ki smo jih učenci izdelali za razne predstavitve. Tam visijo tako dolgo, dokler jih ne zamenjajo novi. Pred kratkim smo učenci morali enoto 5 predelati sami. Vsak dan sproti smo si v nekakšne dnevnikove morali vpisati, kaj smo naredili tisti dan ter kaj smo imeli za nalogo. To mi je bilo zelo všeč in upam, da bomo to ponovili tudi naslednje šolsko leto. Da bi učiteljica preverila, ali smo se res kaj naučili, smo imeli na koncu tudi predstavitev projekta, nato pa je tudi pregledala dnevnikove, če je vse urejeno. Vse skupaj je nato tudi ocenila.

Nuša Šlebinger, 7. b

SONG ABOUT FOOD

When you are hungry,
you can't eat food,
you can't eat meat,
you can't eat fruit.
When you want a pizza,
you make it at home,
or go to the pizza place,
where you have fun.

When you want an apple,
you harvest a tree,
you eat it alone,
or eat it with me.
When you want a cake,
you bake it alone, so mom doesn't know,
that you are so low,
without letting her taste,
how is the cake.

Then she gets mad,
she sends you to room,
you have to study,
but you are still hungry.
You think like you're Einstein,
but your mind is OFF,
then you remember to open the box.

There you find candies and lots of gums,
when mom enters the room,
you have empty arms.
You are so happy, that you have some food,
when it's in your stomach,
bad is your tooth.

by Tia Ilievski Andrič

I'VE GOT A MAGIC WAND

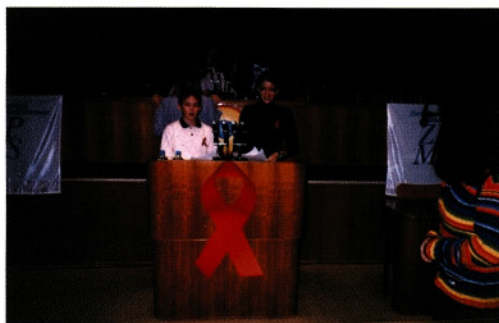
If I remember good, it was spring in 1972. It was one of the most beautiful spring since I born. There were flowers outside and the sun

was shining. I could even heard birds singing beautiful melodies, children playing football outside. Girls were making bouquets. It was a beautiful day like I already said. Unfortunately I had to be inside because I was a bad boy and I had a detention. I punch the schoolmate because he was really annoying and then I was guilty. I was sad because I had to been inside, when others were playing outside. After a while a remembered I have a birthday in 5 days. I started to think about my gift. When my dad went to work, he is always the last one who goes to work in our house, I went and searched our house from top to bottom. I hadn't seen the gift. I was unhappy. I thought my parents might forget on my birthday. So I waited and waited for 5 days until morning. I was sleeping in my bad when parents came up and woke me up. I saw their faces and they were all happy. My mother wore her favourite dress and father his favourite hat. They were hiding something after their back. They show it to me and it was a stick. I thought WTF?, but they said it's a magic wand and it was very expensive. I thought why not if they said. So I smiled and kiss them all. The magic wand was the first gift there was the second one too. It was the end of detention. I was so happy now. I ate breakfast as fast as I could and ran outside with my magic wand. I wanted to try it if it's real. I try it in a few ways like I can make a flower from a rock. It didn't work. So i was a little bit sad but i tried in other ways too. I tried if the girl can stop talking if I wave with my magic wand and it didn't worked out too. So I threw away the stick and a ran playing football with my schoolmates. In a few days I learned out that parents forgot on my birthday and they quickly found something for me to be happy. They didn't know that I am not stupid.

by Tilen Mlinarič

OTROŠKI PARLAMENT

Marjeta Jamnik

Dvajset let je zelo dolga doba za mentorstvo otroškega parlamenta v šoli. Vendar nam je skupaj uspelo. Otroški parlamenti so odlična oblika kultiviranja temeljnih demokratičnih vrtilin, kot denimo strpnost, kritično razmišljanje, spoštovanje različnosti, spoštovanje drugih in dostojanstva do vsakega.

V OŠ so učenci organizirani v oddelčne skupnosti. Vsaka voli dva predstavnika v skupnost učencev šole. Skupnost učencev šole sprejme program dela. Šolski parlament pa je izvršilni organ skupnosti učencev šole.

Otroški parlamenti so postali del pedagoške prakse že leta 1990. Od takrat se je zvrstilo že 21 otroških parlamentov z različnimi temami:

- 1990 – Otrokom zdravo in varno okolje,
- 1991 – Prosti čas,
- 1992 – Otrokom prijazno šolo,
- 1993 – Brez nasilja za prijateljstvo,
- 1994 – Moč prijazne besede,
- 1995 – Da bi zmoželi reči: Ne hvala – alkoholu, cigaretam, drogam in vsem oblikam nestrpnosti,
- 1996 – Imam pravico – imaš pravico,
- 1997 – Danes sem ti in ti si jaz,
- 1998 – Otroci in mediji,
- 1999 – Imava se rada,
- 2000 – Hočem, torej zmorem (otroci in mladi imamo težave – kako jih rešujemo?),
- 2001 – Moj prosti čas,
- 2002 – Otroštvo brez nasilja in zlorab,
- 2003 – Humani medosebni odnosi in zdrava spolnost,
- 2004 – Mladi in Evropa,
- 2005 – Tabuji – prepovedane stvari,
- 2006 – Naše mnenje o devetletki,
- 2007 – Zabava in prosti čas mladih,
- 2008 – Ljubezen in spolnost,
- 2009 – Stereotipi, rasizem in diskriminacija,
- 2010 – Vpliv družbe in medijev na oblikovanje mladostnika.

Obveznost nas odraslih je, da mladim prisluhnemo, jih povprašamo in upoštevamo njihovo mnenje, poglede in predloge pa obravnavamo z vso resnostjo. Otroci ne potrebujejo že vnaprej določenega spiska vprašanj. Oni so spontani. Otroški parlamenti so priložnost, da otroci izrazijo svoje poglede, sprejmejo predloge za poznejše odločitve in oblikujejo lastna mnenja. Pri vsem tem pa učenci potrebujejo podporo staršev, učiteljev in seveda mentorjev. Cilj otroških parlamentov je, da otroci postanejo vidni, prepoznavni in upoštevani. Pomembna in ugledna mednarodna organizacija Svet Evrope je dokazala, da je treba Otrokom prisluhniti, da otroci ustvarjalno sodelujejo v svojem okolju in pri tem spoštujejo različnost. Prav tega pa se učijo tudi z otroškimi parlamenti. Naša šola že 20 let sodeluje pri organizaciji otroških parlamentov na vseh nivojih: šolski, občinski, območni, regijski in državni otroški parlament.

SPOMINI BODOČE UČITELJICE

V osnovno šolo sem kot prvošolka stopila septembra 1997. Moje osnovnošolsko šolanje je potekalo med letoma 1997 in 2005. V tem času sem si zadala kar nekaj pomembnih ciljev. Spoznala sem in se naučila veliko stvari ter dobila mnogo dobrih nasvetov za življenje. Prav tako pa je veliko pripomoglo tudi k moji odločitvi za poklicno pot.

V času šolanja smo jaz in moji sošolci doživeli veliko zanimivih prigod. Že v drugem razredu smo pokazali svojo iznajdljivost, in sicer pri kupovanju darila za učiteljico ob koncu šolskega leta. Takrat nam je na misel padlo, da bi ji kupili prstan, ampak kako bomo vedeli, da ji bo prav. Pod pretvezo, da delamo neko raziskavo o obsegu prstov vseh učiteljic na razredni stopnji, nam je uspelo izmeriti obseg in kupiti prstan ter s tem prijetno presenetiti učiteljico. Takšne in drugačne prigode so se dogajale skoraj vsako leto ob koncu šolskega leta, ko smo se spomnili, da bi učiteljici kupili darilo. Verjetno smo bili posebni tudi na ta način, da je po eno samčato darilo vedno šel skoraj cel razred, saj nihče ni želel ničesar zamuditi.

Šolanje so zaznamovale tudi vse šole v naravi, ki smo jih izvajali. Prvo smo doživeli v tretjem razredu z gospo Metko Jamnik v Beli krajini, natančneje v Marindolu. Ta šola v naravi je bila sicer najkrajša, ampak kljub temu polna dogodivščin. V Marindolu smo streljali z lokom, ponoči opazovali zvezde, se učili delati vozle, zadnji dan pa smo imeli lov na lisico. Seveda so nam učitelji pripravili tudi disko večer, katerega smo se vsi najbolj veselili. Druga šola v naravi je potekala v Poreču. S sošolci na morju, neprecenljivo! Tam nas

Vsa leta sem vodila šolski parlament in bila koordinatorica občinskega parlamenta. Februarja 2004 smo gostili regijski parlament (19 šol, 69 učencev), prav tako marca 2009 (54 učencev, 17 mentorjev). Štirikrat pa smo ime naše šole ponesli v državni zbor na državni

otroški parlament.

Leta 2002 nas je v državnem zboru zastopal učenec Matija Krajnc in še enkrat leta 2004. Leta 2007 je bila v državnem zboru Eva Miklič in leta 2009 nas je zastopala Anja Kos. Učenci so nas odlično zastopali, bili smo opaženi in slišani. Ob dvajsetletnici smo dobili tudi priznanje za naše uspešno delo na področju otroških parlamentov.

je vsako jutro čakala jutranja rekreacija, nato pa celodnevno plavanje. Vsak dan se je končal s sprehodom v stari del mesta.

V petem razredu smo se na Kopah učili smučanja. Eni so to resnično obvladali, drugi ne, pa vendar je bilo nam najpomembnejše to, da smo tam, kjer smo bivali, lahko igrali biljard. Naslednje leto nas je čakal Piran - biološki tabor, raziskovanje obale in obalnega pasu morja. Našli smo marsikaj, ogledali smo si soline in akvarij.

Zadnja šola v naravi je bila pod severno steno Triglava. Na žalost sem jo morala zaradi bolezni predčasno zaključiti, vendar je bila po besedah sošolcev zanimiva, saj so se učili prve pomoči, iskali lišaje itd.

Za poklic učiteljice razrednega pouka sem se odločila predvsem zaradi ljubezni do otrok in želje po tem, da bi na otroke prenašala znanje, ki sem ga prejela tekom leta. Veliko pa je k vsemu pripomogel tudi način učenja vseh treh učiteljic, ki so me učile v prvih štirih razredih. Vzela sem jih za vzor in upam, da bom vsaj pol taka učiteljica, kot so one.

Ana Kalan, študentka pedagoške fakultete

Učenci četrtyh razredov (takratna prva generacija devetošolcev na naši šoli) so pod vodstvom mentorice Marjeta Jamnik in Damjane Šubic pripravili odličan program s pred-

stavitvijo zanimivosti Medvod in ga predstavili na izviren način. Osem učencev je pripovedovalo o zgodovini Medvod, o legi in izletniških točkah, o sakralnih spomenikih, o znanih osebnostih, ki so zaznamovale Medvode, o kolesarskih in pešpoteh, o kulturnih in športnih prireditvah ter njihovih društvih, o turističnih kmetijah in njihovih dobrotah ter še o marsičem.

Pripravili so osem plakatov, povezanih s prej omenjenimi temami, ter pri pouku likovne vzgoje izdelali tudi grafike o turističnih zanimivostih iz Medvod. Izdelki učencev so bili predstavljeni na stojnicah o medvoškem turizmu v Ljubljani in pozneje tudi na razstavi v knjižnici Medvode. Učenci so predstavitev turistično razvijajočih se Medvod popestrili tudi s pomočjo devetletnega harmonikaša Matica, oblečenega v narodno nošo.

Celotno dogajanje je spremljal znani medvoški fotograf, gospod Boris Primožič, ki je po končani prireditvi ravnatelju OŠ Medvode poslal elektronsko sporočilo z naslednjo vsebino:

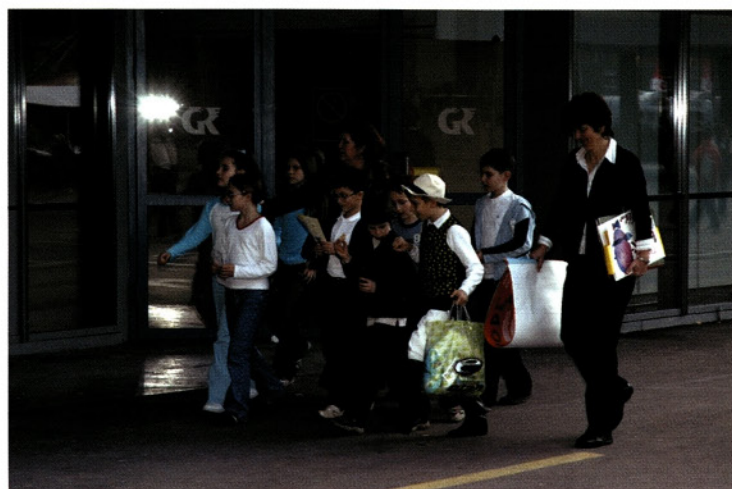
»Pošiljam nekaj fotografij učencev in učiteljic, ki so PRIŠLI, POVEDALI IN ODŠLI, vmes pa so predstavili Medvode na profesionalen, prijeten in nevsiljiv način. Kot taki bi lahko organizirali tečaje za marsikaterega turističnega delavca, novinarja in njim podobne profile. Seveda se barka ne vozi sama in imata zasluge za dobro vožnjo kar »dve kapitanki«: Marjeta Jamnik in Damjana Šubic. Ker pa poznam obe, se nič ne čudim odličnemu nastopu.«

Posebno zahvalo smo prejeli tudi s strani župana Zorana Jankovića, ki je vsakemu učencu posebej stisnil roko.

SEJEM TURIZEM IN PROSTI ČAS

Marjeta Jamnik in Damjana Šubic

Turistična zveza Medvode se je 29. marca 2007 predstavila na sejmu Turizem in prosti čas, ki je potekal na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, tudi s pomočjo učencev naše šole.

UČENCI RAZREDNE STOPNJE IN KULTURA

 Damjana Šubic

Učiteljice na razredni stopnji se trudimo, da bi učencem naše šole pripravile čim bolj zanimive kulturne dneve s pestrim kulturno-umetniškim programom. Organiziramo obiske gledaliških, lutkovnih, opernih, baletnih in drugih predstav. Poleg tega želimo, da bi učenci spoznali čim več slovenskih pesnikov, pisateljev, glasbenikov, skratka različnih kulturnih ustvarjalcev ter njihovih umetniških del. Tako smo na šolo povabili in v živo doživeli nastope pesnika in pisatelja Andreja Rozmana - Roze, pravljicarke Anje Štefan, klovnese Eve Škofič - Maurer, pripovedovalke pravljic in knjižničarke Tilke Jamnik ter glasbenih ustvarjalcev: Romane Kranjčan, Adija Smolarja in Marte Zore.

Gostje so nas s predstavitvami svojih literarnih del, zabavnimi pesmimi, s sproščenostjo, izvirnimi domislicami in lepimi mislimi o življenju vedno navdušili. Najbolj pa nam bo seveda ostal v spominu koncert znanega slovenskega kantavtorja Adija Smolarja, ki nam je na duhovit način predstavil nekatere, za nas včasih nepremagljive probleme, denimo problem zaradi zunanega videza, z dekleti, s fanti, s šolo ipd.

Ob kulturnih dnevih se običajno učenci tudi sami, pod okriljem razredničark, lotijo različnih ustvarjalnih dejavnosti, odvisno od tega, katero vrsto predstave si ogledajo oziroma katerega kulturnega umetnika поблиže spoznajo.

Izdelali smo instrumente

Obiskal nas je Adi Smolar

Glasbila v pripravi...

glasbila v uporabi 3. a, 2008

glasbila v uporabi 3. b, 2008

GLEDALIŠKI KROŽEK IN NJEGOVIH 30 LET

✍️ Marjeta Jamnik

ZA NAMI JE 4. RAZRED

Leto, ki smo ga preživel v četrtem razredu, je hitro minilo. Vesela sem, da imamo učiteljico Metko Jamnik. Vsi sošolci jo imamo zelo radi. Dobro se počutim, ker sedim v prvi klopi in ker sedim z Dali. Učiteljica Metka mi vedno pomaga, če kaj ne razumem. Nisem prijateljica z matematiko. Najbolj všeč pa sta mi likovna vzgoja in naravoslovje. Na začetku 4. razreda mi je šlo težko, zdaj mi gre lažje. Veliko sem se učila in veliko sem se tudi naučila. Svojo mami pa sem utrudila. Zelo sem bila vesela tabora na Medvedjem Brdu. Všeč mi je bilo plezanje na steni. Všeč mi je bilo tudi, ko smo delali medalje. Na koncu tabora smo kar težko šli domov. Na koncu komaj čakam 20. junij, ko bomo imeli piknik za naš zaključek šolskega leta. Zelo bom pogrešala Metko.

Eden, 6. junija 2011

Na OŠ Medvode deluje gledališki krožek že od samega začetka, torej je star toliko kot šola – 30 let. Vsako leto se je v krožek vključilo veliko število učencev 3., 4. in 5. razreda, vedno od 20 do 30 učencev, v lanskem šolskem letu pa celo 38 učencev. Tako veliko število mi je vedno naložilo težko nalogo. Kako narediti, da bodo pri nastopih vključeni vsi učenci. Izbirala sem krajše tekste in prizore prav z namenom, da bi sodelovali vsi. Tako smo vsako šolsko leto za različne prireditve pripravili vsaj 5 prizorov in iger: za novo leto, za 8. februar, za praznovanje pomladi.

Tudi izredni nastopi so nas večkrat doleteli, saj smo sodelovali s KS Senica, občino in knjižnico. Vsaj petkrat na leto smo nastopali z več ponovitvami. Tako smo na primer prireditev Praznovanje pomladi pripravili v šoli in v krajevni skupnosti, kjer je bil obisk vedno zelo velik. Tudi v veselem decembru smo nastopali večkrat za šolo, za KS in za sindikat delavcev. V 30 letih smo tako pripravili vsaj 150 nastopov s 750 učenci. Vsi so radi nastopali v gledaliških in lutkovnih predstavah ali pa so bili preprosto recitatorji na različnih prireditvah. Tudi letošnje leto bom nadaljevala krožek in vanj vključila tudi 7. razred. Skupaj z učenci se veselim novih izzivov.

INTERVJU Z MOJO MAMI

Kako se spominjaš odprtja šole?

Samega odprtja se ne spominjam. V šolo smo prišli v 6. razred. Vse je bilo lepo in urejeno. Glede na to, da smo prej hodili v staro šolo v Presko, smo bili nove šole zelo veseli.

Kateri predmet in kateri učitelj/-ica sta ti bila najbolj všeč in zakaj?

Z veseljem se spominjam gospe Ane Marije Kuhar, ki je učila matematiko. Bila je stroga, vendar pravična učiteljica. Snov je znala dobro razložiti tako, da nam tudi v kasnejših letih šolanja matematika ni delala težav.

Se spomniš kakšnega dogodka v šoli in katerega?

Iz osnovnošolskih časov se najraje spominjam drobnih smešnih prigod, ko smo učenci nagajali učiteljem. Učitelj, ki je že upokojen, je imel lase počesane preko pleše. Če je bilo v učilnici odprto okno in smo potem odprli vrata, mu je lase odpihnilo na drugo stran glave. Seveda smo z veseljem med uro hodili na WC. Učiteljica, ki še danes uči, je vedno močno zardela, če ji je kdo rekel, da ima zadaj strgane nogavice.

Kakšno mnenje imaš o učiteljih takrat? So bili bolj strogi?

Verjetno so bili učitelji podobno strogi kot danes. Vse je stvar avtoritete in vzdušja, ki ga nekdo ustvari v razredu. Vsekakor nismo bili tako pogumni - se nismo sklicevali na dolžnosti in pravice, kar se danes tako rado poudarja.

Kakšno mnenje imaš o učiteljih danes?

Danes imajo učitelji veliko več možnosti, da podajanje učne snovi prilagajajo učencem. Ker to zahteva dodaten napor, se večina še vedno zateka h klasičnemu pouku v obliki predavanj. Ker učenci niso aktivno udeleženi, pride do nemira, kar povzroči slabo voljo učitelja. Mislim, da je dober učitelj tisti, ki razume učence, jim pomaga, ima avtoriteto in ne dela razlik med učenci.

Si se veselila šole? Zakaj da ali zakaj ne?

S šolo nisem nikoli imela težav, tako da sem jo kar rada obiskovala.

Luka Anžlovar, 8. a

NAŠA ŠOLA

Naša šola se nahaja na zelenem griču, ki ga imenujemo Svetje. Šola ni velika, a je lepa in ima vse, kar potrebuje učenec od prvega do devetega razreda. V naši šoli imamo veliko jedilnico, dobre kuharje in odlično hrano. Včasih pojedemo vse, včasih pa precej pustimo. Pojedemo, če je dobro, pustimo pa, če ni po našem okusu.

Igrišči sta kar dve in nikoli ne samevata. Športne aktivnosti se dogajajo tudi med kratkim odmorom, ki bi trajale še dlje, toda učitelji nam to veselje krajšajo. Poleg šole imamo veliko športno dvorano in zraven dvorane veliko parkirnih prostorov. V dvorani treniramo različne športne dejavnosti. Včasih zmagujemo, včasih pa nas obišče tudi poraz.

Učilnice so velike in svetle, oprema je zadovoljiva in imamo vse, kar potrebujemo. Nad inventarjem se ne pritožujemo, če bi pa zamenjali klopi, bi bilo še toliko bolje. Učitelje vse poznamo. Včasih so boljše, včasih slabše volje, toda učenci jih vedno spravimo v dobro počutje. V šolo hodimo radi, še raje pa iz šole - domov.

Tjaša Arhanič, 7. a

DELOVANJE PEVSKIH ZBOROV NA OŠ MEDVODE

 Dominik Jurca

Petje je ena od osnovnih oblik človekovega glasbenega izražanja. Pevski zbor je torej odlična oblika in priložnost za učence, da skupinsko muzicirajo in se na ta način glasbeno udeležujejo. Na Osnovni šoli Medvode delujejo trije pevski zbori: starejši in mlajši otroški ter mladinski. Takšna delitev je primerna zaradi obsega otrokovega glasu in posluha za harmonijo. Vsega skupaj na šoli prepeva tudi do sto otrok.

Šolski pevski zbor je, kot že rečeno, odlična priložnost za učenje skupinskega dela in dinamike, kar je v današnjem individualiziranem svetu še kako pomembno.

Poleg tega je pri petju v zboru, za razliko od solističnega petja, nujno poslušanje in prilagajanje ostalim pevcem. Glavni namen šolskega zboru je nastopanje na šolskih prireditvah in proslavah, kjer je zbor lahko učinkovit sooblikovalec sporočila proslave ali pa samo glasbena popestritev. Poleg šolskih prireditev zbori nastopajo na revijah šolskih zborov, ki so letno organizirane na občinski ravni. Tu se zbori predstavijo širši javnosti, pevci navežejo stike s pevci iz drugih zborov in slišijo njihovo petje. Zbor občasno nastopa kot gost na koncertih drugih zborov, odzove pa se tudi vabilu raznih kulturnih društev na njihove prireditve.

Vaje potekajo dvakrat na teden, pred poukom ali po njem. Največjo težavo predstavljata usklajevanje urnikov in iskanje ustreznega termina vaj.

Učenci izbirnega predmeta nemščina in mladinskega pevskega zboru na odru graške Opere, junij 2011

Program obsega predvsem slovenske umetne in ljudske pesmi, večinoma ob spremljavi klavirja, občasno in v veliko veselje pevcem pa se na sporedu znajdejo tudi pesmi iz sveta zabavne glasbe in muzikalov.

Zadnja leta zbor ob zaključku šolskega leta odide na enodnevno ekskurzijo. Tako smo leta 2010 obiskali avstrijsko Koroško, leta 2011 pa avstrijsko Štajersko in Gradec, kjer smo si ogledali tudi operno hišo, kar je bila tako za učence kot za učitelje zelo zanimiva izkušnja.

PODALJŠANO BIVANJE NA OŠ MEDVODE

Azra Kajan

Učenka Eva Kukovec je na zaključni prireditvi za starše v Dragočajni takole predstavila 4.b razred (2010/2011).

MOJ RAZRED

Četrty razred je kot slika,
a v njem se človek premika.
Tajda je vsak dan nasmejana,
Maja pa med poukom zaspana.
Nika molči, Matevž se preteguje,
Maks pa vice pripoveduje.
In Žan z jugijou kartami hiti na plan.
Čeprav se Lejla ne uči,
vmeraj dobro oceno dobi,
Luka za vrati kuka,
in Eden je pridna cel teden,
Dali se ob nedeljah kopa v banji.
Jakob med odmori klepeta, ha, ha, ha,
Sara je jezna kot cigara,
Nejc bo sigurno Drejči
in Tilen bo gledal film.
Eva je pred testom velika reva,
Ani sta sladki kot čokoladni banani.
Naša učiteljica Metka je lepa kot marjetka.

Starši veliko se smejte in
še tako naprej radi nas imejte.

Eva Kukovec, 4. b

Podaljšano bivanje je na šoli organizirano že od samega začetka delovanja šole. V zadnjih letih je na šoli organiziranih pet oddelkov podaljšanega bivanja. Vanj so vključeni učenci od prvega do petega razreda, število teh učencev pa se giblje od 120 do 135. Dolga leta je trajalo podaljšano bivanje od konca pouka, to je od 12.05 oziroma od 13. ure do 16.30, s šolskim letom 2011/2012 pa učenci lahko počakajo svoje starše do 17. ure.

Cilji učiteljic in učiteljev, ki poučujejo v oddelkih podaljšanega bivanja, so predvsem skrb za higieno, vzgojno-izobraževani cilji ter cilji socialne in sprostitveno-rekreacijske narave. Dejavnosti, ki se izvajajo, pa so samostojno učenje, ustvarjalno preživljanje časa, sprostitvene dejavnosti in prehrana (kosilo, popoldanska malica).

Čas po kosilu je največkrat namenjen samostojnemu učenju. Učenci znanje, ki ga pridobijo pri pouku, dodatno utrdijo in poglobijo ob reševanju domačih nalog. Prosti čas je namenjen us-

merjenim in neusmerjenim dejavnostim. Učenci zelo radi ustvarjajo iz papirja, rišejo, barvajo, rešujejo uganke zavozlanke.

V prednovoletnem času smo zadnja leta izdelovali voščilnice in druge božično-novoletne izdelke za Miklavžev sejem. Navada je tudi postala, da se na zadnji dan pred novoletnimi počitnicami obdarujemo s simboličnimi darilci in imamo rajanje. Ob raznih praznikih, kot so dan žena, materinski dan, velika noč ali pust, izdelujemo različne izdelke, ki jih učenci lahko odnesejo domov.

Veliko časa namenimo tudi gledanju in branju knjig. Med igrami so zelo priljubljene lesene, miselne didaktične igre, s katerimi učenci trenirajo možgane, urijo potrpežljivost in vztrajnost ter ročne spretnosti. V letu 2006 je šola pridobila računalniško učilnico, s tem pa tudi možnost koriščenja le-te v času podaljšanega bivanja. Učiteljice in učitelji od leta 2007 v podaljšanem bivanju izvajamo tudi interesne dejavnosti, in sicer likovne delavnice, računalništvo, osnove motorike, občasno gimnastiko, origami in spoznavanje sveta.

Za popestritev uric imamo v podaljšanem bivanju zadnja leta jesenski kostanjev piknik. Jeseni ali spomladi izvedemo pohod na Šmarno goro, zadnje dni junija pa imamo dan palačink na zelenici za šolo. Del prostega časa je vsak dan namenjen tudi rekreaciji. Ta ob lepem vremenu največkrat poteka na zelenici za šolo ali na nogometnem igrišču, ob slabem vremenu pa v telo-

Kostanjev piknik

Igra v peskovniku na šolski zelenici

vadnici. Kadar je pozimi narava radodarna s snegom, se učenci zelo radi sankajo z lopatami na hribčku za šolo, se kepajo ali pa izdelujejo igluje in snežake.

Voddelkih podaljšanega bivanja veliko časa namenimo medsebojnim odnosom, pravicam in dolžnostim učencev, redu in disciplini. Vodilo vseh učiteljic in učiteljev pri delu z učenci v podaljšanem bivanju pa je, da jim ustvarimo ugodno čustveno ozračje, v katerem bodo sproščeni, kjer bodo začutili toplino, sprejetost, varnost in zaupanje. Temu bomo sledili tudi v bodoče.

Zimsko veselje

Palačinke spečemo, namažemo...

... in pojemo.

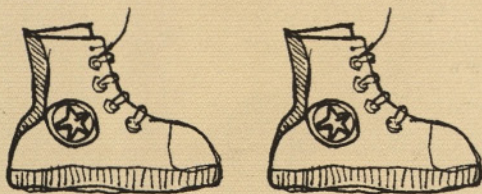
Moj najljubši predmet je športna vzgoja.
Zakaj?

Ker sem že zelo zgodaj začel hoditi, a to ni moj razlog. Že od nekdaj sta mati ter oče trdila, da je dobro imeti vsaj en šport zunaj šole. V drugem razredu sem začel trenirati nogomet. Ker nogomet ni bil kaj prida, sem začel trenirati košarko in jo treniram še danes. Ker imam rad šport, imam rad tudi športno vzgojo. V drugem razredu smo nekaj časa hodili v Partizan na športno vzgojo, potem so zgradili novo telovadnico poleg naše šole. Seveda v prvih letih osnovne šole športna vzgoja ni bila kaj prida, saj smo se samo igrali. V šestem razredu smo dobili učitelja telovadbe, gospoda Roka Križaja. V dveh letih smo se začeli ukvarjati z mnogimi športi, iz katerih smo dobivali ocene. Nikoli nisem imel težav pri športni vzgoji, saj imam za šport primerno postavo in mi skoraj nič ni naporno. Ker sem hiter, hodim tudi na športna tekmovanja, kjer tečem na 60 metrov. Imam brata, ki je zelo dober športnik in ga poskušam premagati. Pri športni vzgoji imam dobre ocene, letos jo bom imel ocenjeno z odlično. Pri športni vzgoji mi ni všeč to, da se moramo prej ogreti, a žal to spada tudi k športu in ocenam. Menim tudi, da ima skoraj vsak učenec najraje športno vzgojo. K sreči imamo dobrega učitelja telovadbe. Če bi bil kak tečnej, bi zagotovo spremenil svoje mnenje kljub veselju do športa.

Martin Štirn, 7. b

PREGLED NAJVIDNEJŠIH IN NAJVEČJIH ŠPORTNIH REZULTATOV UČENCEV OŠ MEDVODE NA DRŽAVNI RAVNI V ZADNJEM DESETLETJU (2000-2011)

Rok Križaj

ŠOLSKO LETO 2000/2001

Državno prvenstvo v badmintonu v dvojicah do 11 let:

2. mesto - Eva Miklič in Ana Pia Kumelj (na sliki).

ŠOLSKO LETO 2001/2002

Državno prvenstvo v veleslalomu:

2. mesto - Jan Debeljak (na sliki).

Državno šolsko prvenstvo v smučarskem teku, biatlonu in lokostrelskem biatlonu:

3. mesto v biatlonu – Matej Fišer.

Državno prvenstvo v atletiki:

Katja Škorič (na sliki) – državna prvakinja v metu žogice.

ŠOLSKO LETO 2002/2003

Državno prvenstvo v gorskih tekih v Smledniku:

3. mesto - ekipna uvrstitev deklic (Tanja Zdjelar, Nina Zdjelar, Tanja Keber, Maja Bukovec).

Tanja Keber, Nina Zdjelar, Tanja Zdjelar

Državno prvenstvo v badmintonu za posameznike:

3. – 4. mesto – Janž Omerzu.

Državno osnovnošolsko ekipno prvenstvo v badmintonu:

2. mesto - ekipa OŠ Medvode.

Državno šolsko prvenstvo v smučarskem teku, biatlonu in lokostrelskem biatlonu:

1. mesto v biatlonu – Matej Fišer;
2. mesto v biatlonu – Maja Bukovec.

Eva Miklič in Janž Omerzu

ŠOLSKO LETO 2003/200

Državno prvenstvo v badmintonu za posameznike:

1. mesto – Janž Omerzu.

Državno ekipno osnovnošolsko prvenstvo v badmintonu:

3. mesto - ekipa OŠ Medvode: Jurij Kumelj, Ana Pia

zgoraj od leve proti desni: Jurij Kumelj, Janž Omerzu, Rok Hožič; na sredini: Ana Pia Kumelj; spodaj: Vika Krajnc, Sara Gregorčič in Vika Krajnc

Kumelj, Janž Omerzu, Vika Kranjc, Sara Gregorčič, Rok Hožič.

Državno prvenstvo osnovnih šol v deskanju na snegu in v veleslalomu:

2. mesto - Vesna Kajzer.

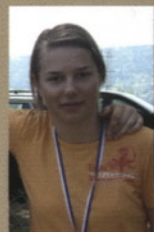
Državno prvenstvo v atletiki:

4. mesto v teku na 300 m - Luka Peklaj (na sliki);

2. mesto v teku na 600 m – Jure Gaber.

ŠOLSKO LETO 2007/2008

Državno prvenstvo osnovnih šol v deskanju na snegu in v veleslalomu:

2. mesto v deskanju na snegu - Vesna Kajzer (na sliki);

3. mesto v deskanju na snegu: Blaž Papež (na sliki).

Državno šolsko prvenstvo v smučarskem teku, biatlonu in lokostrelskem biatlonu:

3. mesto v lokostrelskem biatlonu – Bor Bizant (na sliki).

ŠOLSKO LETO 2008/2009

Državno prvenstvo osnovnih šol v gorskih tekah:

3. mesto - Jure Gaber (na sliki).

Državno prvenstvo osnovnih šol v atletiki posamezno:

- veliki atletski pokal: 3. mesto v teku na 1000 m - Jure Gaber.

ŠOLSKO LETO 2005/2006

Državno prvenstvo osnovnih šol v badmintonu za posameznike:

5. – 8. mesto v badmintonu - Eva Miklič

13. – 15. mesto v badmintonu - Tina Omerzu (na sliki).

Državno prvenstvo v atletiki:

2. mesto in naslov poddržavnega prvaka v teku na 300 m – Luka Peklaj;

7. mesto v teku na 600 m – Jure Gaber.

ŠOLSKO LETO 2006/2007

Državno prvenstvo v gorskih tekah:

2. mesto - Luka Peklaj;

3. mesto - Jure Gaber.

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET

Moj najljubši predmet v šoli je športna vzgoja. Najljubši zato, ker se pri uri skoraj vedno nasmejemo ter se ukvarjamo z zanimivimi športi. Naša športna vzgoja poteka tako: Najprej se zberemo pred vrati v telovadnico, kjer čakamo tudi med odmorom. Nato nas učitelj spusti v telovadnico, kjer vsi sprintamo do garderob. V njih se preoblečemo v športno opremo (kratke hlače, majica s kratkimi rokavi...). Po tem začnemo uro. Velikokrat je za začetek na sporedu tek za ogrevanje, nato pa sledijo raztezne vaje. Če jih opravimo pravilno, nam ni treba skrbeti, da bi se nam poškodovala kakšna mišica. Nato preidemo h glavni temi današnje ure. V tem letu smo vadili košarko, nogomet, odbojko, skok v višino, skok v daljino in še mnoge druge športe in športne discipline. Kar se iz učiteljeve razlage naučimo med uro, učitelj preveri in nas tudi oceni.

To je bil kratek opis mojega najljubšega šolskega predmeta.

Oskar Sekač, 7. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

 Darja Zaplotnik

Zimska šola v naravi ima na OŠ Medvode že večletno tradicijo. Njene vsebine: šola smučanja, varnost na smučišču in seznanjanje s FIS pravili, šola teka na smučeh, smučarska tekmovanja, igre na snegu, kulturno-zabavne prireditve in malček pouka se med seboj tesno prepletajo in tako ustvarjajo kopico novih doživetij, izkušenj in lepih trenutkov. In kot vsaka šola v naravi, tudi zimska, pripomore k razvijanju odnosa do sebe, drugih in narave. Pomembno pa prispeva tudi k socializaciji posameznika ter razvoju njegovih temeljnih gibalnih sposobnosti. V zadnjem desetletju se je Zimske šole v naravi, običajno izvedene na smučišču Kope, udeležilo okoli 450 učencev 6. razredov devetletke oz. 5. razredov osemletke. V spremstvu učiteljev in pod budnim očesom izkušenih učiteljev smučanja so osvajali različne športne in smučarske veščine, se pomerili v različnih tekmovanjih, razvijali timsko delo, spoznavali naravo skozi različne zorne kote, pa tudi zabavali, se družili ter uživali v prijetnem in prijaznem okolju slovenjegraškega Pohorja.

DNEVNIK ZIMSKE ŠOLE V NARAVI NA KOPAH

Ponedeljek, 31.1.2011

SPOZNAVNI VEČER

Ta večer je bil poln pričakovanj. Vsi smo komaj čakali, da predstavimo svoje točke.

A to še ni vse. Živčno smo ponavljali svoje besedilo ali plesne korake. Veliko deklet je pretiravalo.

Dobesedno "zabarikadirale" so se v svoje sobe.

Tam so se lepoticile. V njihovih sobah je smrdelo po parfumi. Me pa smo mislile, da gledalcev ne bo očaral le videz nastopajočih.

Nekaj minut pred osmo so se vse ekipe zbrale pred konferenčno sobo in komaj čakale, da lahko vstopijo. Končno so se vrata odprla in vstopili smo. Prireditev se je začela. Erik, Lara in Katja so napovedovali točke. Skupine so se odlično pripravile. Bile smo zadovoljne s svojim nastopom, saj se nismo nikoli zmotile.

Na koncu so nam učitelji čestitali za izvirnost in nam zaželeli miren spanec.

Odšli smo v svoje sobe in se še kar nekaj časa pogovarjali o spoznavnem večeru. Ta dogodek je bil zabaven in igriv.

Torek, 1.2.2011

KVIZ MALE SIVE CELICE

Ob osmih zvečer smo se zbrali v konferenčni sobi ena. Na vrsti je bil drugi zabavni večer v šoli v naravi.

Najprej je učiteljica za slovenščino iz obeh razredov določila po pet učencev, ki so izbrali barvo svoje

Koncept naše Zimske šole v naravi smo v šolskem letu 2010/2011 predstavili tudi v projektu Mreže 2, ki ga izvaja Šola za ravnatelje in je bil pohvaljen kot primer dobre prakse. To, in pa predvsem zadovoljstvo učencev ter njihovih staršev, nas navdaja z veseljem in motivira za nadaljnja prizadevanja povezana s tovrstno obliko dela v šoli.

skupine. Ko smo bili razvrščeni, smo poslušali pravila igre. Vsaka skupina je dobila kuverto z listki, na katere smo pisali odgovore. V sobi je zavladalo napeto in pričakujoče vzdušje. Začelo se je... Učiteljica je prebrala prvo vprašanje. V skupini smo se hitro posvetovali in se odločili za odgovor. Tako je potekalo vsakič, ko smo zaslišali vprašanje. Po vsakih desetih vprašanjih je Mojca, učiteljica druge skupine, naznanila rezultate. Zaslišali smo navdušene krike ali pa razočarano vzdihovanje. Vseh vprašanj je bilo 32. Na koncu so bile tri skupine izenačene, zato nam je učiteljica zastavila še dodatne naloge. Na prvo smo vsi narobe odgovorili. Sledilo je drugo vprašanje, tretje,...

Prve tri uvrščene ekipe smo prejele sladke nagrade. Mjami!

Sreda, 2.2.2011

TEK NA SMUČEH

Ob dveh popoldne smo se tretja in četrta skupina odpravili proti smučišču in se obuli v tekaške smuči. A te smuči niso bile takšne kot alpske: veliko preozke in predolge... Odšli smo do vlečnice, ulovila sem sidro, prevozila pol metra in se vrnila na zadnjico. Po uspešnem drugem poskusu sprejema sidra smo se odpravili proti tekaški progli. Tekli (ali bolje rečeno – padali) smo do mesta, kjer nas je ustavil ravnatelj in nam povedal, da obstajata dve tekaški tehniki: klasična in drsalna. V obeh tehnikah smo se preizkusili in bili bolj ali manj uspešni. Odtekli smo krog, naredili še nekaj vaj, tekmovali v štafetnih igrah, potem pa se vrnili proti smučišču. Čakala sem na vrhu in preudarjala. Tista proga se mi drugače sploh ne zdi strma, a s temi smučmi je strma bolj, kot katerakoli druga. Omahovala sem in si končno rekla: "Le enkrat se živi!" in se spustila po smučišču. Ni šlo brez pretresov. Trikrat sem padla. V vsaki stvari moraš videti nekaj pozitivnega in v tej izkušnji je to: "No, vsaj preživela sem!"

OCENA ŠOLE V NARAVI

Različne dejavnosti so nam popestrile dneve, ki so hitro minili. Zahvaljujoč našim učiteljem smučanja (Jaku, Mojci, Filipu in Darji) smo nadgradili naše smučarsko znanje. Tudi Lukov dom je bil zelo lep in prijeten, osebje prijazno. Imeli smo izvrstno kuhinjo. Za jest si vzel tisto, kar ti je bilo všeč in kolikor si hotel. Vsi smo bili navdušeni, ko smo v četrtek za večerjo jedli pico.

Sobe so bile zelo lepe in vsaka je imela svojo kopalnico ter celo televizor. Škoda, ker ne smemo iti na balkon.

Zelo všeč so mi bili tudi družabni večeri, skupina se predstavi, male sive celice, disko. Zabavali smo se tudi na igri bingo, ki jo je organiziral lastnik doma, Stane. Joj, kako smešno se je napravil. Učenci naše šole so odnesli vse štiri nagrade, Tjaša pa je dobila celo vikend paket za eno osebo.

Tudi smučišča so bila lepo urejena, primerno strma in žičničarji prijazni.

Te šole v naravi ne bom nikoli pozabila.

Všeč mi je bilo:

- lepe in prostorne sobe,
- čist dom in zelo lepa diskoteka,
- prijazno osebje in učitelji,
- pijačo smo imeli ves čas na razpolago,
- odlična hrana (samopostrežni zajtrk, kosilo in večerja),
- veliko snega in čudovito vreme,
- zabavni večeri,
- pestri delovni dnevi,
- veliko smučanja,
- lepe praktične in sladke nagrade za najboljše,
- odlično pripravljene proge.

Ni mi bilo všeč...

- nismo se smeli voziti z dvigalom,
- vsak večer smo morali mobitele oddati učiteljici,
- pospravljanje sob,
- premalo programov na TV,
- spanje že ob 22. uri, vstajanje pa ob 7-ih,
- prekratka ŠVN, samo pet dni,
- pisanje dnevnikov,
- v sobi ni bilo signala za mobilni telefon,
- premalo prostega časa,
- samo enkrat smo šli v diskoteko,
- prevelika oddaljenost doma od smučišča (150 m),
- zadnji dan pakiranje.

Zbrala: Brigita Svoltjšak

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET IZ OSNOVNE ŠOLE

V celotni osnovni šoli mi je bila najljubša od vseh predmetov športna vzgoja. Verjetno je tako zato, ker imam rad šport in ker v prostem času veliko časa preživim pred televizijo ob spremljanju različnih športov. Poleg tega pa tudi treniram košarko.

Od prvega do tretjega razreda je bila naša učiteljica športne vzgoje gospa Irena Humeck Kok. Pri njej smo se zelo zabavali. Večino časa smo se, kakor se spomnim, igrali igro med dvema ognjema. Ta igra je bila po mojem zelo všeč celemu razredu, ker smo jo zelo radi igrali. Vsako uro športne vzgoje bi se radi igrali med dvema ognjema.

V četrtem razredu je bila naša učiteljica gospa Damjana Šubic. Tudi pri njej smo igrali med dvema ognjema, vendar pri njej ne toliko časa. V tem šolskem letu sem se prvič soočil z odbojko, ki mi na začetku ni nikakor šla od rok. Kakor koli sem odbil žogo, je bilo narobe.

Pri gospe Čarman v petem razredu smo se kar dosti časa ukvarjali z različnimi igrami z žogo, kot so košarka, nogomet in odbojka. Košarko sem treniral že od prvega razreda, zato mi ni delala težav.

Od šestega razreda naprej pa smo bili razdeljeni na skupine; učitelj za fante je postal gospod Rok Križaj, dekliška učiteljica pa je postala gospa Darja Zaplotnik. V šestem razredu sem prvič igral hokej. Na začetku nisem niti vedel, kako naj primem palico, čez nekaj časa pa mi ni bilo več težko igrati te igre. Ker sem velik ljubitelj športa, sem po televiziji spremljal tudi hokej in pravila sem že prej poznal. Igrali smo tudi rokomet in namizni tenis. Pravila rokometu mi na začetku niso šla v račun. Najbolj se mi je zaticalo pri metu žoge na gol; skoraj vedno sem naredil prestop. Po nekaj urah pri športni vzgoji so mi tudi ta pravila postala jasna. Pri gospodu Križaju smo veliko časa igrali nogomet in tako je ta igra nadomestila igro med dvema ognjema iz prejšnjih let.

Filip Jenko, 7.a

ZRCALO

Marjeta Pustoslemšek

Moje izkušnje pri delu z ljudmi so obsežne, bogate, pestre, čutim jih kot goro spoznanj in podatkov: bleščočih, morečih, trdih, grenkih, veselih, optimističnih ... Vse to bi bilo potrebno urediti, včasih se mi zdi, da bi moralo biti urejeno na policah in v predalčkih in jih uporabiti kadar je potrebno. Včasih mislim, da to ni najboljše, da je potrebno biti vselej odprt za nove rešitve. Dobro je izbrati pravi čas za ukrepanje, ne smeš delovati, kadar tega zaradi lastnega počutja ne zmoreš. Moraš si pustiti čas, da se lotiš težkega dela, ko veš, da boš zmozel opravilo po najboljših močeh. Moja dolžnost in možnost je dati od sebe tisto, kar imam kot človek – znanje, sposobnost empatije in osebne reakcije.

Mislim, da sem primerno občutljiva, da dovolim dogodkom, da se odvijajo, da znam opazovati, da imam pravo mero empatije. Ustrezno znanje za ravnanje mi omogoča, da zmorem filigransko pristopiti k marsikateri zapleteni situaciji. Vsi otroci ne rastejo na enak način, ne poslušajo na enak način, ne zorijo na enak način. Nekaj kapljic znanja že prinesejo v šolo, toda naučiti se morajo še morje novih stvari. Ena ključnih je - učiti se živeti skupaj. Šola je včasih neposlušna za razvojne potrebe otroka, je pa šola sinonim za mladost, možnost, da še lahko vplivaš na nekoga, da bi postal boljši človek, ki bo pripomogel k boljšemu svetu.

Vse bolj se zavedam, da sem le občasni sopotnik, za eno ali več postaj – otroku, staršem, kolegom, vsak od nas mora naprej sam. Na skupni poti skozi življenje smo si dali marsikaj, izmenjali svoje bolečine, upe, dvome, nekaj, kar bo za večno ostalo naše skupno. Prepričana sem, da je vselej vredno izreči besede upanja, zaupanja, dobrega pričakovanja, da le te ostajajo kot trdni kamni v močvirju življenja, nanje stopiš in v miru preudariš kako naprej ...

MIKLAVŽEV SEJEM

Mojca Pintar

V začetku decembra poteka na naši šoli dobrodelna prireditev Miklavžev sejem, na kateri vsi učenci in učitelji sodelujejo kot ena celota.

To je dan, ko je v zraku vse v pričakovanju praznikov. Učenci in učiteljice na razredni stopnji izdelujejo različne izdelke pri pouku ali popoldanskih delavnicah, kjer sodelujejo tudi starši.

Učenci na predmetni stopnji pa v dopoldanskem času ustvarjajo v različnih delavnicah. Tako nastajajo raznoliki izdelki, kot so venčki iz naravnih materialov, okrašene papirne darilne vrečke, obeski za jelko, nakit, lesene ptičje hišice in pručke, sveče, dišeča mila, različna peciva in papirnate košarice s slastnimi dobrotami, okraski iz odpadnih plastičnih vrečk, čestitke, okrasni magneti,...

Učenci in učitelji kar presenečajo s svojo izvirnostjo in ustvarjalnostjo. Izdelki so polni zanimivih zamisli.

Osrednja prireditev poteka v popoldanskem času v športni dvorani, kjer nas v prijetnem decembrskem vzdušju, polnem prijetnih dišav in v pričakovanju praznikov, obišče tudi dobri mož, Miklavž s svojim spremstvom angelčkov in seveda s strašnimi parkeljmi. Mize se šibijo pod celo vrsto raznolikih in kvalitetnih izdelkov, kjer vsakdo lahko poišče darilce za svoje svojce in prijatelje.

DOSEŽKI ZNANJA DEJAVNOSTI VESELE ŠOLE

Majda Šetina Čarman

Več kot dvajset let sem na OŠ Medvode izvajala dejavnost, ki je tudi zaznamovala šolski utrip izven rednih šolskih predmetov, Vesele šole.

Mentorica sem bila številnim učencem, s katerimi sem se udeleževala tekmovanj na različnih zahtevnostnih stopnjah v znanju iz Vesele šole.

Od šolskega, regijskega, do državnega tekmovanja sem popeljala kar precej učencev, ki so postali tudi državni prvaki v znanju iz Vesele šole.

Državni prvaki v znanju iz Vesele šole v zadnjih desetih letih:

Klemen Bizjak, Bor Mlekuž Bogunič, Luka Peklaj,

Kaja Okršlar, Tinkara Bizjak, Ana Anžlovar.

Bor, Luka in Klemen so naslov državnega prvaka osvojili po dvakrat.

Na naši šoli sem tudi trikrat organizirala tekmovanje na državni ravni med učenci zavodov in na tem tekmovanju tudi aktivno sodelovala. Za svoje dvajsetletno delo sem prejela tudi zahvalo s strani organizatorja projekta.

O ŠOLI

Ko smo prvič šolski prag prestopili, smo veliko stvari pridobili: prijatelje in novo prihodnost, ter veliko priložnost, da dobimo znanje, za reči vsakdanje.

Čez leta smo si znanje nabrali, ter veliko »čvekali«. Ko pa so počitnice prišle, smo od sreče sijali, a kmalu so odšle, tako kot zmeraj.

Peto leto se končuje in v šesti razred vstopamo, od znanja pokamo po šivih, da bi ga le lahko uporabili.

Jerneja Pirnat, 5. b

TEŽKA OSNOVNOŠOLSKA POT

Ko sem prvič kot majhen otrok s šestimi leti stopil skozi osnovnošolska vrata v 1. razred, se nisam zavedal, kaj me čaka. Zame je vse bilo le otroška igra, ampak sčasoma so se stvari spremenile.

Moja šolska leta niso potekala ravno gladko. Do 5. razreda se nisem kaj preveč učil in trudil za šolo, vendar mi je nekako uspelo narediti. Moje nedelo me je kasneje pošteno teplo. Morda zato, ker sem bil edinec, so me moji starši preveč razvadili ali pa sem bil preprosto prelen. Šola mi ni dišala, raje sem se igral in zabaval. Ko sem stopil v 6. razred čisto brez osnovnega znanja, se mi je zgodilo, da sem ponavljal razred. Nisem se zavedal, kaj to pomeni, saj nisem mislil, da je to kaj resnega. Moje starše je to popolnoma prizadelo.

Kasneje sem se šele začel zavedati, kako resna je situacija. Še enkrat sem moral v 6. razred, izgubil sem svoje sošolce in prijatelje iz razreda. Sošolci so me jemali za nesposobnega in neumnega. Na koncu sem izgubil veliko prijateljev zaradi šolskega neuspeha. Bilo me je strah šole, nisem si želel iti sploh več v šolo, vendar so me straši in učitelji nekako prepričali, da se ne predam, da moram iti v šolo, kajti šola in izobrazba je vse, kar imam.

Tako je prišel 1. september in sem moral spet iti v šolo. Staršem in učiteljem sem obljubil, da se bom izboljšal. Vse ni bilo tako slabo, spoznal sem nove obraze, nove sošolce, s katerimi smo postali dobri prijatelji. Ostal sem zaznamovan, kajti niso me vsi sprejeli. Ugotovil sem, da zamujam z znanjem, da nimam delovnih navad in da se zelo težko učim, zato sem moral hoditi na individualne ure. Več sem moral delati kot ostali, ker si stvari

težko zapomnim in se zelo težko učim. Nekako so mislil, da nikamor ne bom prišel, da ničesar ne znam in da mi ne bi uspelo. Vsako leto imam težave z ocenami in šolo. To je moj največji problem. Nekako se trudim, da bi prišel na zeleno vejo, vendar ni lahko, ker sem nekaj let prespal. Zdaj imam na koncu 7. razreda spet probleme z ocenami in nekako se to ponavlja vsako leto. Trudil sem se, da bi bil boljši, samo nekako mi ne uspeva.

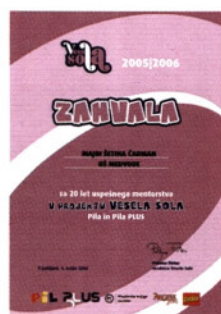
Želim si, da bi bil že od začetka priden in da ne bi bil malomaren. Mogoče šola ni moje področje, ampak vem, da se moram učiti in delati, da bom nekaj postal. Še bolj me bo strah, ko bom prišel v srednjo šolo, če je zame že osnovna šola težka. Lahko le dokončam to, kar sem začel. Vem, da ne bo lahko, ampak moram. Želim si pridobiti poklic, ker bo to pomembno za mojo prihodnost.

Zato želim sporočiti, da se je treba začeti učiti že prvi dan, takoj ko stopiš v šolo. Da je šola pomembna in da je ne smemo jemati kot nekaj slabega. Šolska leta so najlepša leta, saj se veliko naučimo in nas vzgojijo v prave ljudi. Kasneje, ko ne bomo hodili več v šolo, bomo imeli več življenjskih odgovornosti, ki so težje kot šola. Danes je težko že tistim, ki so šolani, kaj šele tistim, ki so brez šole. Vem, da nikoli ne bom zdravnik ali direktor, vendar si želim kakšen v redu poklic. Zato se učite!

Božidar Savanovič, 7. b

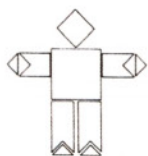

Vir: Veselošolska zakladnica znanja III, V znanju je moč, str. 15, Mladinska knjiga Založba, d.d., Ljubljana, 2004

MASKOTE

KVADRATNE PRAVOKOTNE IN TRIKOTNE LIKI
Naloga
1. Izdelaj (izreži) posamezne sestavine.
2. Iztresane sestavine nalepi na ustrezno podlago (karton).
3. Maskoto dopolni po samostojni zamisli.
4. Preštej in zapiši število kvadratnih, pravokotnih in trikotnih likov.

TRIKOTNE LIKI
Naloga
1. Izdelaj (izreži) posamezne sestavine.
2. Iztresane sestavine nalepi na ustrezno podlago (karton).
3. Maskoto dopolni po samostojni zamisli.
4. Preštej in zapiši število trikotnih likov.

Vir: Veselošolska zakladnica znanja II, Papir za vsak dan, str. 8, Mladinska knjiga Založba, d.d., Ljubljana, 2003.

VERIŽNI EKSPERIMENT

 Stane Arh

Verižni eksperiment smo v Sloveniji prvič organizirali leta 2005 v počastitev svetovnega leta fizike. Od takrat je postal vsakoletni tradicionalni dogodek, ki promovira fiziko in tehnično izobraževanje.

Naša šola je sodelovala uspešno v Verižnem eksperimentu že od samega začetka. Večkrat smo prejeli nagrade in priznanja in bili med najuspešnejšimi šolami:

2005 – sodelovali s členom »Mavrica«.

Izdelali učenci: Boštjan Rupel, 7a/9, Kristina Sarka, 7a/9, Katarina Ana Petek, 7a/9, Jaka Vute, 7a/9, Doris Jakara, 7a/9.

2006 - sodelovali z dvema členoma »Jenga« in »Mavrica«.

Izdelali učenci: Boštjan Rupel, 8a/9, Bor Mlekuž Bogunič, 8a/9, Kristina Sarka, 8a/9, Kristina Špec, 5b/9.

2007 – nagrada strokovne komisije za člen »Zanza«.

Izdelala učenca: Boštjan Rupel, 9a/9, Klemen Mlinarič, 8a/9.

2008 – nagrada strokovne komisije za člen »Piramida«.

Izdelali učenci: Klemen Mlinarič, 9a/9, Miha Jenko, 9b/9, Peter Knific, 9b/9, Anže Bestijanič, 9a/9.

Ostati v šoli prav vsi si želimo,
Šole za nič na svetu ne izpustimo.

Med odmori prav pestro je,
Eden za vse,
Delimo si tudi misli težke nadvse,
Veliko prijateljstev med nami se stke...
Odkrivamo skupaj sveta moči,
Deležni čudovitih smo stvari.
Energija kar iz nas kipi.

Lucija Brecelj, 9. a

2009 - sodelovali s členom »Jakec«.

Izdelali učenci: Tilen Mlinarič, 7a/9, Adam Hrastnik, 7a/9, Anže Jenko, 6b/9, Gašper Bokan, 6b/9.

2010 – nagrada občinstva za člen »Nordijski center«.

Izdelali učenci: Tilen Mlinarič, 8a/9, Adam Hrastnik, 8a/9, Anže Jenko, 7b/9, Gašper Bokan, 7b/9.

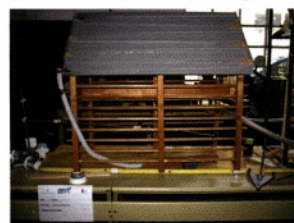
Pohvala strokovne komisije za člen »Domine«.

Izdelali učenci: Blaž Bernard, 7a/9, Miha Mihovec, 6b/9, Erik Okoliš, 6b/9 in Primož Miklič, 6a/9. Člene za verižni eksperiment smo izdelovali pri krožku Poskusim in znam. Sestajali smo se vsak teden ob petkih popoldan. Učenci so sprostili svojo ustvarjalnost. Kar nekajkrat se je zgodilo, da je izdelovanje in preizkušanje delovanja posameznega dela naprave postala njihova igra. Še sam sem užival v njihovem igranju. Načrtovana ura druženja se je raztegnila do poznih popoldanskih ur. Vsako leto so me bistre glavice presenetile s svojo ustvarjalnostjo, s svojim navdušenjem in spretnostjo za ročno delo. Izražali so željo po oblikovanju, delu s stroji in orodji. Učenci premalokrat dobijo priložnost, da bi se

izkazali s svojo ustvarjalnostjo doma ali v šoli.

Na koncu šolskega leta so učenci krožka Poskusim in znam pripravili demonstracijo Verižnega eksperimenta iz vseh izdelanih členov (dolžine okoli 7 m) za vse razrede in celo za otroke v sosednjem vrtcu. Kar osemnajstkrat v enem dnevu so pripravili in sprožili verigo členov OŠ Medvode.

njem vrtcu. Kar osemnajstkrat v enem dnevu so pripravili in sprožili verigo členov OŠ Medvode.

Uvrstitve učencev na državnih tekmovanjih

Šolsko leto 2001/2002

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja

Zlata priznanja

Fizika (Stefanovo priznanje)

Stane Arh

Domen Baškovec, 8a/8
Katja Svoltjšak, 8a/8

Logika

Stane Arh

Domen Baškovec, 8a/8
Sonja Bernard, 5b/8
Janž Omerzu, 6a/8

Matematika (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Stefan Drobnejakovič, 6b/8
Kaja Nemanič, 7a/8

Šolsko leto 2002/2003

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja

Zlata priznanja

Angleščina

Suzana Oroz

Maja Mišič, 8b/8
Katarina Potisek, 8c/8
Nataša Jenko, 8a/8
Barbara Rus, 8c/8
Anže Rupnik, 8b/8
Ana Fidler, 8c/8

Fizika (Stefanovo priznanje)

Stane Arh

Marko Verce, 8a/8
Tadeja Tomšič, 8a/8
Urša Horvat, 7b/8
Stefan Drobnejakovič, 7b/8

Marko Verce, 8a/8
Tadeja Tomšič, 8a/8

Logika

Stane Arh

Monika Jekler, 8a/8
Leonard Bajt, 7a/8
Anže Žitnik, 6b/8
Gašper Bohinc, 5d/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Klemen Bizjak, 6b/8
Petra Jenko, 6a/8
Sonja Bernard, 6b/8
Janž Omerzu, 7a/8

Zgodovina

Anda Gvajc

Tadeja Tomšič, 8a/8

Slovenščina (Cankarjevo priznanje)

Ivanka Demšar

Tadeja Tomšič, 8a/8

Vesela šola

Majda Šetina Čarman

Bor Mlekuž Bogunič
- državni prvak

Šolsko leto 2002/2003

Vrsta tekmovanja/mentor

Angleščina

Suzana Oroz

Srebrna priznanjaMaja Mišič, 8b/8
Katarina Potisek, 8c/8
Nataša Jenko, 8a/8
Barbara Rus, 8c/8
Anže Rupnik, 8b/8
Ana Fidler, 8c/8**Zlata priznanja****Fizika (Stefanovo priznanje)**

Stane Arh

Marko Verce, 8a/8
Tadeja Tomšič, 8a/8
Urša Horvat, 7b/8
Stefan Drobnjakovič, 7b/8Marko Verce, 8a/8
Tadeja Tomšič, 8a/8**Logika**

Stane Arh

Monika Jekler, 8a/8
Leonard Bajt, 7a/8
Anže Žitnik, 6b/8
Gašper Bohinc, 5d/9**Matematika (Vegovo priznanje)**

Meta Lavrih, Stane Arh

Klemen Bizjak, 6b/8
Petra Jenko, 6a/8
Sonja Bernard, 6b/8
Janž Omerzu, 7a/8**Zgodovina**

Anda Gvajc

Tadeja Tomšič, 8a/8

Slovenščina (Cankarjevo priznanje)

Ivanka Demšar

Tadeja Tomšič, 8a/8

Vesela šola

Majda Šetina Čarman

Bor Mlekuž Bogunič
državni prvak**Šolsko leto 2003/2004**

Vrsta tekmovanja/mentor

Angleščina

Suzana Oroz

Srebrna priznanjaLeonard Bajt 8a/8
Sabina Škrgič 8b/8**Fizika (Stefanovo priznanje)**

Stane Arh

Janž Omerzu, 8a/8
Urša Horvat, 8b/8
Tiva Nemanič, 7a/8
Klemen Bizjak, 7b/8**Logika**

Stane Arh

Anže Žitnik, 7b/8

Matematike (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Ana Ercegovič Rot, 7c/9
Jernej Plavec, 7c/9
Gašper Bohinc, 7d/9
Tina Kajzer, 7d/9
Eva Miklič, 7c/9
Anže Žitnik, 7b/8
Klemen Bizjak, 7b/8
Uršula Jenko, 7b/8
Stefan Drobnjakovič, 8b/8
Janž Omerzu, 8a/8**Šolsko leto 2004/2005**

Vrsta tekmovanja/mentor

Angleščina

Suzana Oroz

Fizika (Stefanovo priznanje)

Stane Arh

Kemija (Preglovo priznanje)

Olga Kočar

Logika

Stane Arh

Matematika (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Šolsko leto 2005/2006

Vrsta tekmovanja/mentor

Angleščina

Suzana Oroz

Srebrna priznanjaPeter Horvat, 9c/9
Staša Dular, 9d/9**Zlata priznanja****Fizika (Stefanovo priznanje)**

Stane Arh

Ana Ercegovič - Rot, 9c/9
Peter Horvat, 9c/9
Ana Katarina Petek, 8a/9
Polona Tomšič, 8a/9**Logika**

Stane Arh

Tina Kajzer, 9d/9
Ana Ercegovič Rot, 9c/9
Katarina Ana Petek, 8a/9
Lara Dular, 8b/9

Tina Kajzer, 9d/9

Ana Ercegovič Rot, 9c/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Rok Jamnik, Stane Arh

Alenka Bernard, 9b/9,
Ana Ercegovič Rot, 9c/9
Jernej Plavec, 9b/9
Ana Katarina Petek, 8a/9
Polona Tomšič, 8a/9
Matej Bukovec, 7b/9

Šolsko leto 2006/2007

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja**Zlata priznanja****Angleščina**

Suzana Oroz

Lara Dular, 9b/9

Ana Katarina Petek, 9a/9

Fizika (Stefanovo priznanje)

Stane Arh

Polona Tomšič, 9a/9

Timotej Breclj, 8b/9

Vesna Kajzer, 8b/9

Vesna Kajzer, 8b/9

Timotej Breclj, 8b/9

Logika

Stane Arh

Lara Jerše, 8a/9

Katja Lotrič, 8a/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Ana Anžlovar, 7a/9

Andreja Bobnar, 7b/9

Timotej Breclj, 8b/9

Slovenščina (Cankarjevo priznanje)

Ivanka Demšar

Ana Katarina Petek, 9a/9

Vesela šola

Majda Šetina Čarman

Tjaša Jerše, Kaja Okršlar
- državni prvakinja**Zlata priznanja**

Anže Žitnik, 7b/8

Srebrna priznanja

Petra Jenko, 8a/8

Klemen Bizjak, 8b/8
Anže Žitnik, 8b/8Tiva Nemanič, 8a/8
Rok Kogovšek, 8a/8Uršula Jenko, 8b/8
Klemen Bizjak, 8b/8
Anže Žitnik, 8b/8
Jernej Plavec, 8c/9
Tina Kajzer, 8d/9
Ana Katarina Petek, 7a/9
Bor Mlekuž Bogunič, 7a/9
Timotej Breclj, 5b/8
Jana Pirc, 5b/8
Ana Katarina Petek, 7a/9Ana Katarina Petek, 7a/9
Tina Kajzer, 8d/9
Ana Ercegovič Rot, 8c/9
Jernej Plavec, 8c/9
Gašper Bohinc, 8d/9
Sonja Bernard, 8b/8
Klemen Bizjak, 8b/8
Uršula Jenko, 8b/8**Zlata priznanja**Uršula Jenko, 8b/8
Ana Katarina Petek, 7a/9Uršula Jenko, 8b/8
Klemen Bizjak, 8b/8
Tina Kajzer, 8d/9**Šolsko leto 2007/2008**

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja**Zlata priznanja****Angleščina**

Suzana Oroz

Jana Pirc 9b/9

Fizika (Stefanovo priznanje)

Stane Arh

Timotej Breclj, 9b/9

Timotej Breclj, 9b/9

Vesna Kajzer, 9b/9

Andreja Bobnar, 8b/9

Katja Dejanovič, 8b/9

Timotej Breclj, 9b/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Stane Arh

Lara Jerše, 9a/9

Timotej Breclj, 9b/9

Aja Janežič, 9a/9

Ana Anžlovar, 8a/9

Andreja Bobnar, 8b/9

Jan Perme, 7a/9

Simon Kus, 7b/9

Tinkara Bizjak, 7a/9

Vesela šola

Majda Šetina Čarman

Vid Petek
- državni prvak

Šolsko leto 2008/2009

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja

Zlata priznanja

Angleščina

Suzana Oroz

Žan Gregorčič, 9a/9

Fizika (Stefanovo priznanje)/

Stane Arh

Jure Gaber, 9b/9
Tinkara Bizjak, 8a/9
Anja Erzin, 9a/9

Logika

Stane Arh

Domen Kodrič, 7b/9

Tinkara Bizjak, 8a/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Rok Jamnik, Stane Arh

Andreja Bobnar, 9b/9
Domen Kodrič, 7b/9
Lučka Šnofl, 7a/9
Jan Perme, 8a/9

Biologija (Proteusovo priznanje)

Andrej Flajnik

Aja Janežič

V tabeli so prikazana samo preverjena osvojena srebrna in zlata priznanja na državnih tekmovanjih v znanju. Ne-preverjene podatke smo izpustili, zato nekatera osvojena priznanja manjkajo.

Podatke zbral: Stane Arh

Šolsko leto 2009/2010

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja

Zlata priznanja

Angleščina – tekmovanje IATEFL

Suzana Oroz

Domen Kodrič, 8b/9
Tim Simičak Hafner, 8b/9
Lučka Šnofl, 8a/9

Astronomija (Dominkovo priznanje)

Stane Arh

Domen Kodrič, 8b/9

Logika

Stane Arh

Tjaša Jerše, 8b/9

Matematika (Vegovo priznanje)

Rok Jamnik, Stane Arh

Domen Kodrič, 8b/9
Lučka Šnofl, 8a/9

Nemščina

Marjana Toporš

Pia Hožič, 9a/9

Šolsko leto 2009/2010

Vrsta tekmovanja/mentor

Srebrna priznanja

Astronomija (Dominkovo priznanje)

Stane Arh

Lucija Breclj, 9a/9 -
Domen Kodrič, 9b/9 -
Tilen Mlinarič, 9a/9 -
Urša Tanko, 9b/9

Fizika (Stefanovo priznanje)

Meta Lavrih
Lučka Šnofl, 9a/9
Domen Kodrič, 9b/9

Logika

Rok Jamnik

Domen Kodrič, 9b/9
Klara Breclj, 7b/9
Lučka Šnofl, 9a/9

Matematike (Vegovo priznanje)

Meta Lavrih, Rok Jamnik

Domen Kodrič, 9b/9
Klara Breclj, 7b/9
Filip Jenko, 7a/9
Lučka Šnofl, 9a/9

Angleščina – tekmovanje IATEFL za učence osmih razredov

Irena Sonc Šlenc

Zlata priznanja

Domen Kodrič, 9b/9

Tilen Mlinarič, 9a/9

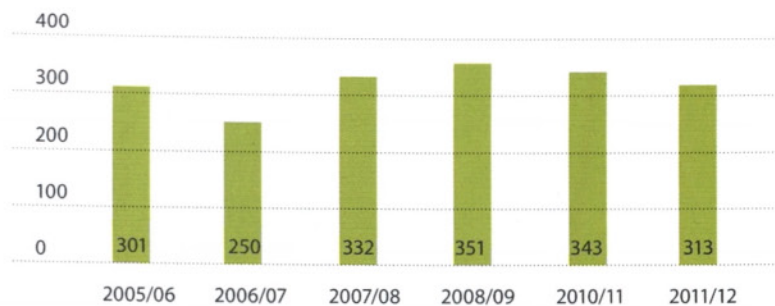
Domen Kodrič, 9b/9

Filip Jenko, 7a/9

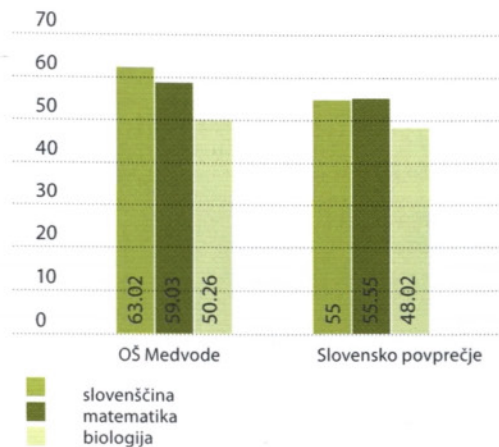
Tia Ilievski Andrič, 8.a

Mojca Erzin, 8.a

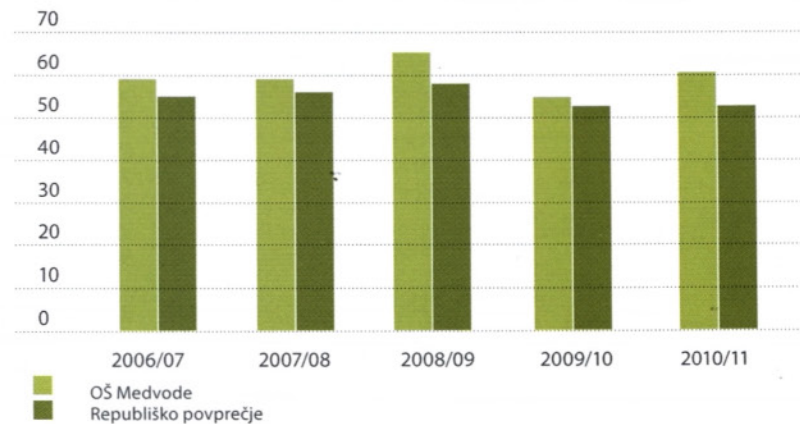
Gibanje števila učencev, vpisanih v OŠ Medvode

Nacionalno preverjanje znanja

Nacionalno preverjanje znanja

SEZNAM ZAPOSLENIH OD USTANOVITVE ŠOLE DALJE (od 1. 9. 1981 dalje)

Vir: arhiv tajništva

Legenda:
U - učitelj/-ica
PU - predmetni/-a učitelj/-ica

ZAPOSLENI NA DAN 15. 9. 2011

Zap.št.	Priimek in ime	Delovno mesto
1.	Arčon Tatjana	Poslovni sekretar
2.	Babnik-Repše Darja	Računovodja šole
3.	Begič Emina	Čistilka
4.	Belec Bernarda	Kuharica - vodja kuhinje
5.	Bizant Vojko	Ravnatelj šole
6.	Čebašek Marija	U razrednega pouka
7.	Čehić Ismet	Čistilec
8.	Čeru Andreja	U francoskega jezika-izbirni pr.
9.	Fertin Janez	Hišnik - vzdrževalec
10.	Flajnik Andrej	U biologije - vodja šolske prehrane
11.	Gaber Milena	Kuharica
12.	Gvajc Anda	U zgodovine - SD - etike
13.	Humek - Kok Irena	U raz. pouka
14.	Jamnik Rok	U matematike
15.	Jamnik Marjeta	U razrednega pouka
16.	Janečko Jelka	U razrednega pouka
17.	Jenko Tomaž	U tehnične vzgoje - koord. računalništva
18.	Jurca Dominik	U glasbene vzgoje
19.	Kajan Azra	U raz. pouka v odd. PB
20.	Kernič Tatjana	U razrednega pouka
21.	Knez Sonja	U razrednega pouka
22.	Kočar Olga	U kemije - gosp. pouka
23.	Kopač Ana	U razrednega pouka
24.	Kos Dragica	Čistilka
25.	Križaj Rok	U športne vzgoje
26.	Kržišnik Marija	Pomočnik ravnatelja + U geografije-etike
27.	Kržišnik Matjaž	Kuhar
28.	Kuder - Gaber Alenka	U razrednega pouka
29.	Lavrih Marjeta	U v odd. PB
30.	Lipavšek Peter	U slovenskega jezika
31.	Magdalenc - Jevnikar Andreja	Knjižničarka
32.	Mali Marija	Poslovna sekretarka
33.	Nastran Sonja	U slovenskega jezika
34.	Omerzu Simona	U razrednega pouka
35.	Oroz Suzana	U angleškega jezika
36.	Pintar Mojca	U likovne vzgoje
37.	Ponikvar Renata	Čistilka

38.	Pustoslemšek Marjeta	Šolska svetovalna delavka
39.	Remetič Neda	U za individualno učno vzgojno pomoč učencem
40.	Rusovan Obrenija	U raz. pouka v odd. PB
41.	Sevčnikar Vlasta	U razrednega pouka
42.	Sitar Nataša	U za individualno učno vzgojno pomoč učencem
43.	Sojar Nataša	Poslovni sekretar
44.	Sonc Šlenc Irena	U angleškega jezika
45.	Švoljšak Brigita	U slov. j. - matematike
46.	Šetina - Čarman Majda	U razrednega pouka
47.	Špenko Franc	Laborant
48.	Šubic Damjana	U razrednega pouka
49.	Toporš Marjanca	U nemškega jezika - izbirni predmet
50.	Turk Igor	Defektolog
51.	Zapltnik Darja	U športne vzgoje
52.	Žavbi Robert	U slovenskega jezika
53.	Žibert Maja	U zgodovine - SD - etike

BIVŠI ZAPOSLENI DELAVCI (samo redno delovno razmerje)

Zap.št.	Priimek Ime	Delovno mesto
1.	Arčon Špela	U razrednega pouka
2.	Arh Stanko	PU fizike
3.	Beloglavec Danila	PU angleškega jezika
4.	Bergant Maja	U angleškega jezika
5.	Bizant Gregor	PU biologije - SN
6.	Bizant Marjeta	Tajnik šole - sam. adm. ref.
7.	Blažič Petra	Kuharica
8.	Bogataj Stanislava	Tajnik šole - sam. adm. ref.
9.	Bonča Ana	Čistilka
10.	Bonča Frančiška	Čistilka
11.	Brejč Franc	PU biologije - ND - ŠV - PB
12.	Brnot Mojca	U raz. pouka v odd. PB
13.	Canič-Gabrovšek Lidija	PU angleškega jezika
14.	Cedilnik Zvonka	Čistilka
15.	Czerny Katarina	U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
16.	Čarman por. Zupan Katja	PU tehnične vzgoje - koord. računalništva
17.	Čolić Janja	PU angleškega jezika
18.	Čoralič Majda	Učna pomoč
19.	Demšar Ivana	PU slovenskega jezika
20.	Demšar Irena	U RP - ang. j.
21.	Demšar Barbara	U likovne vzgoje
22.	Dermota Tatjana	PU matematike - fizike
23.	Dermota Katja	U raz. pouka v odd. PB
24.	Drnovšek Magda	PU glasbene vzgoje
25.	Eržen Julijana	Čistilka - pomivalka posode
26.	Gerl-Klančar Irena	PU tehnične-likovne vzgoje
27.	Grobolšek Damjana	U razred. pouka v PB
28.	Heine Marjeta	snažilka
29.	Hkavc Tatjana	P razrednega pouka
30.	Hočevar-Podlipnik Mojca	U razr. pouka v odd. PB
31.	Hunjadi Sonča	U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
32.	Jaklič Nataša	U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
33.	Jakopin Katarina	PU likovne vzgoje
34.	Jarc Mateja	U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
35.	Ječnik Ljudmila	U razrednega pouka
36.	Jelen Marjana	PU likovne vzgoje

37. Južnič Nada U v odd. PB
 38. Karlovšek Metka U zgodovine - SD
 39. Knez Teja U razrednega pouka
 40. Korun Marija U razrednega pouka
 41. Košak Simona PU glasbene vzgoje
 42. Kotnik Marija Snažilka
 43. Kozič Milanija U raz. pouka v PB
 44. Kralj Irena U raz. pouka v odd. PB
 45. Kuhar AnaMarija PU matematike
 46. Latkovič Barbara P glasbene vzgoje
 47. Ločniškar Marija U razrednega pouka
 48. Ložar Lidija U angl. jezika – slov. j.
 49. Maurič Anesa PU likovne vzgoje - PB
 50. Meznarič Gordana PU telesne vzgoje
 51. Mežnaršič Ana Snažilka
 52. Mihalič Janja PU telesne vzgoje
 53. Militarev Marija Emilija U razrednega pouka
 54. Milovanović Branko PU telesne vzgoje
 55. Muraus - Klemenčič Tamara U raz. pouka v odd. PB
 56. Novak Anica 1. RAVNATELJ
 57. Okički Melita U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
 58. Oman Jadranka - Aleksandra PU slovenskega jezika
 59. Omerzu Nevenka PU telesne vzgoje
 60. Osterman Andreja Alenka U zs individualno učnovzgojno pomoč učencem
 61. Ovčak Bojana PU zemljepisa
 62. Ovnček Štefka Čistilka
 63. Pajič Ana U v odd. PB
 64. Pavlič Lidija U razrednega pouka
 65. Perme Nataša PU slov. in srbohr. jezika
 66. Plahutnik Silvester U v odd. PB
 67. Plažanin-Kir Hajdica Čistilka
 68. Plešec Irena PU kemije-gospodinjstva
 69. Poklukar Branka U angl. jezika
 70. Predalič Ljubomir Hišnik
 71. Repič Božena P biologije
 72. Rovšek Darja U razrednega pouka
 73. Sever Helena Tajnica šole
 74. Steiner Igor U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
 75. Šetina Neža Snažilka
 76. Škorič Julijana Snažilka
 77. Šmerc Antonija U telesne vzgoje
 78. Štempihar Sanja U razrednega pouka, PB
 79. Stendler Andreja PU matematike - fizike
 80. Toni Tomaž U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
 81. Turk Janez Hišnik
 82. Vavpotič Katarina Tajnica šole
 83. Vavpotič Roman PU tehničnega pouka
 84. Veber Albina U razrednega pouka
 85. Vehar Janka U v odd. PB
 86. Verk Marija U v odd. PB
 87. Vertot Marko PU telesne vzgoje
 88. Vojvoda Helena PU teh. vzgoje - fizike
 89. Volk Ljubica Kuharica – vodja kuhinje
 90. Vončina Danijel U za individualno učnovzgojno pomoč učencem
 91. Vrhunec Igor PU zemljepisa
 92. Vuković Katarina PU tehnične vzgoje
 93. Zagorc Marjeta U razrednega pouka v PB
 94. Žgonc Tanja U glasbene vzgoje
 95. Žakelj Tinkara U angleškega jezika
 96. Žavbi Marjeta U v odd. PB
 97. Žerovnik Jana U razrednega pouka

Darja Babnik-Repše, Nataša Sojar, Tatjana Arčon, Marija Mali

Ismet Čehić, Renata Ponikvar, Janez Fertin, Emina Begić

Zgornja vrsta: Robert Žavbi, Darja Zaplotnik, Irena Sonc Slenc, Andreja Magdalenc Jevnikar, Azra Kajan, Suzana Oroz, Mojca Čebašek, Majda Šetina Čarman.

Srednja vrsta: Damjana Šubič, Peter Lipavšek, Tatjana Kerič, Andrej Flajnik, Alenka Kuder Gaber, Tomaž Jenko.

Spodnja vrsta: Rok Jamnik, Mojca Kržišnik, Vojko Bizant, Marjeta Jamnik, Brigita Svolljšak, Ana Kopač.

Zgornja vrsta: Rok Križaj, Diana Komatar, Mojca Pintar, Steiner Igor.

Tretja vrsta: Tomaž Jenko, Meta Lavrih, Jadranka Oman, Alenka Kuder Gaber, Vojko Bizant, Stane Arh.

Druga vrsta: Suzana Oroz, Božena Repič, Brigita Svolljšak, Jelka Janečko, Sonja Knez, Majda Šetina Čarman, Tatjana Kerič, Damjana Šubič.

Spodnja vrsta: Obrenija Rusovan, Ivanka Demšar, Marjeta Jamnik, Olga Kočar, Marjeta Pustoslemšek, Anda Gvajc Čepita: Mojca Čebašek in Marija Kržišnik.

UMRLI BIVŠI SODELAVCI

1. Herman Andrej
2. Kalan Marija
3. Velkov Ana
4. Abramovič Lidija

Drugi ravnatelj
 PU slovenskega jezika
 Knjižničarka
 Individualna učnovzgojna pomoč učencem-javno delo

Generacija 2010

Zgornja vrsta od leve proti desni: Matic Turinek, Jan Vujasinovič, Dominik Čarman, David Stare, Pia Hožič, Lea Peklaj, Alenka Jenko, Vanja Bračko Božič, Ema Krelj.

Srednja vrsta od leve proti desni: Jan Perme, Aljaž Perme, Kristjan Pekolj, Kaja Okršlar, Darja Zaplotnik, Špela Jesih, Julija Šnofl, Klavdija Repnik Šernek.

Spodnja vrsta od leve proti desni: Tinkara Bizjak, Eva Erzin, Simon Kus, David Gosar, Tamara Vučko, Nika Janežič, Eva Močnik.

2010

2008

Generacija 2001

Zgornja vrsta od leve proti desni: Daniela Pejovska, Lea Petrovič, Tanja Bogičević, Gordana Ponorac, Olivera Čukič, Katarina Urbanija, Ana Šetina, Polona Šilar, Dragana Dragišič.

Srednja vrsta: Anda Gvajc - razredničarka, Miran Ščavničar, Luka Trkulja, Jure Kozjek, Monika Ločniškar, Ismeta Šabič, Andreja Dremelj.

Spodnja vrsta: Sinan Durmišević, Benedikt Potisk, Damijan Kocen, Rok Pevec, Luka Perič, Luka Lojk.

2001

Generacija 2008.

Zgornja vrsta od leve proti desni: Aja Janežič, Ajda Porenta, Ana Pia Kumelj, Tea Tehovnik, Denisa Hafizović, Haris Horozović, Lovro Klemenčič, Domen Podviz.

Srednja vrsta: Žan Rant, Lara Jerše, Aldina Baltič, Maja Vejnovič, Tanja Ribič, Lea Rebernik, Rok Močnik, Anda Gvajc - razredničarka.

Spodnja vrsta: Katja Lotrič, Mojca Pecman, Anže Bestijanič, Jure Plavec, Klemen Mlinarič manjkajo: Klemen Petrač, Matej Bukovec, Urška Baš.

Generacija 2009

Zgornja vrsta od leve proti desni: Anže Bezlaj, Aljaž Šilar, Kristjan Škofljanec, Žiga Rozman, Anja Kos, Veronika Jenko, Nika Rupel, Anžlovar Ana.

Srednja vrsta: Rok Križaj - razrednik, Milijan Radman, Mitja Hafner, Rus Lara, Špela Zorman, Leja Erzin, Žan Gregorčič, Domen Jamnik.

Spodnja vrsta: Jan Primožič, Anja Erzin, Miloš Jovanov, Kristina Cof, Neža Ulanec in Pia Konič.

2009

2008

Generacija 2007

Zgornja vrsta zgoraj od leve proti desni: Roberto Simijonov, Marko Pejič, Jure Papež, Ermin Avdič.

Srednja vrsta: Sara Čarman, Ana Gaber, Lara Dular, Maja Jeklar, Miha Prijatelj.

Spodnja vrsta: Anja Plešec, Patricija Kerč, Tina Podrenek, Blažka Svoljšak, Klara Laura Kos, Vesna Nuždič.

Manjka: Peklaj Luka.

2007

Generacija 2008

Zgornja vrsta od leve proti desni: Tomaž Princič, Luka Peklaj, Miha Zakotnik, Maja Kogovšek, Andreja Bobnar, Katja Dejanovič, Damir Rahimič.

Srednja vrsta: Andrej Flajnik - razrednik, Luka Dejanovič, Jure Tramte, Gašper Krašnja, Jure Gaber, Matic Centrih, Luka Zupančič Kozamernik, Marko Jenko.

Spodnja vrsta: Kristina Špec, Daša Jordanovski, Gala Lukman, Barbara Tomšič, Klara Šilar, Bojana Đurič, Vlora Qorri.

Generacija 2010

Zgornja vrsta od leve proti desni: Ines Košenina, Uršula Novak, Sara Rihtaršič, Urška Gaber, David Ivanuša, Klemen Babnik, Matej Čarman, Tilen Kalan.

Srednja vrsta: Urban Svovljšak, Jaka Cvajnar, Olga Kočar - razredničarka, Nik Paznik, Petra Pustovrh, Ana Purkart, Žiga Mlinarič.

Spodnja vrsta: Nikita Huber-Kralj, Arnela Kuburič, Emina Kajtazović, Marina Mičič, Špela Bohinc, Monika Fister, Olga Jovanov.

2010

1999

Generacija 2002

Zgornja vrsta od leve proti desni: Suzana Dobrnjac, Dragana Mijatović, Katja Škorič, Matic Hiršman, Aljaž Urbanc, Matej Brvar, Luka Ločniškar, Andrej Kalan.

Srednja vrsta: Tina Prebil, Tiana Soprenič, Maša Tratnjek, Maja Porenta, Monika Babnik, Nika Švigelj, Denis Močnik, Marija Kržišnik - učiteljica geografije.

Spodnja vrsta: Marina Šikman, Zorica Milenkovska, Tanja Brčina, Lea Rozman, Taja Nemeč, Primož Fertin, Jure Rebernik,

Manjka: Tomaž Jenko - razredničar.

2002

Generacija 1999

Zgornja vrsta od leve proti desni: Nina Dolinar, Daniela Bogičević, Ferida Avdič, Primož Svovljšak, Jure Okršlar, Miroslav Pepič, Uroš Orel.

Srednja vrsta: Anja Pečnik, Barbara Bečan, Nastja Car, Ljudmila Gabrovšek, Meta Lavrih - razredničarka, Daša Sešek, Patricija Okroglič, Alma Mehič, Urban Kryštofek.

Spodnja vrsta: Nataša Kolomanko, Teja Kopač, Nina Vehovar, Svetlana Basrak, Aleksandra Kerč, Juš Bizant, Blaž Sušteršič.

Generacija 2007

Zgornja vrsta od leve proti desni: Vanesa Savkovič, Maja Starman, Barbara Tomšič, Tina Omerzu, Katja Čarman, Harisa Čehić, Eva Tehovnik, Katarina Petek.

Spodnja vrsta: Vute Jaka, Bor Mlekuž Bogunič, Matej Pejič, Boštjan Rupel.

2007

Generacija 2000

Zgornja vrsta od leve proti desni: Mateja Bernard, Matejka Poljanec, Ana Jerman, Suzana Stankovič, Petra Frece, Monika Bezlaj, Matija Krajnc.

Srednja vrsta: Denis Lenarčič, Ana Primožič, Anja Tehovnik, Urška Djukič, Ines Bunič - Mohorič, Amela Kačar, Katja Savkovič, Suzana Oroz - razredničarka.

Spodnja vrsta: Matevž Dolinar, Jure Kopač, Rok Urbanc, Janez Mahne, Miha Mikavžič, Sebastijan Koprivnik.

Manjkata Rok Plemelj in Matej Košenina.

Generacija 1999

Zgornja vrsta: Ines Tehovnik, Slađana Simič, Neva Omerzu, Mateja Dolinar, Iva Drobňakovič, Sanja Tiosavljevič, Manca Junavčič, Mateja Bergant.

Srednja vrsta: Jure Osmanović, Maruška Benedičič, Mojca Poljanec, Jadranka Oman - razredničarka, Siniša Bičanič, Gašper Žerovnik.

Spodnja vrsta: Dan Prohart, Simona Jerala, Mina Hiršman, Saša Strojjan (†), Alja Vute, Marko Fišer.

1999

2000

Naša skrb in upanje že 20 let

Proslava, podelitev priznanj, zbornik in široko odprta šolska vrata - so bili sestavni deli prijetnega praznovanja.

"Vsaak, prav vsak, je prispeval svoj del, da je iz majhnega rasio veliko, da je iz semena pognala sadika. In obrodila svoj sad, da so sanje postale resnica, da smo iz prvošolčkov oblikovali odrasle ljudi, ki bodo preteklost popeljali v prihodnost." Je med drugim zapisano v zborniku, ki je še dopolnilo pestro dogajanje na OŠ Medvode, ki je v četrtek, 11. oktobra, praznovala svojih prvih dvajset let delovanja.

Osnovna šola, ki so jo poimenovali po komandantu Skofjeloškega oddela Otu Vrhuncu Blažu, je bila zgrajena iz sredstev drugega samoprispevka občanov. Prireditev ob odprtju, 1. septembra 1981, se je udeležilo mnogo krajanov, učencev ter vabljenih gostov. Podoba izpred let se je tokrat ponovila; pozdravni govor ravnateljca Vojka Bizanta, slavnostna govornica podžupanja občine Medvode Marija Kunstelj, medvoška godba z mažoretkami, učenci s prikazom običajnega delovnega dne, šolska pevka zbor, gost Janez Skof s svojo skupino Čopce in za zaključek Trio Tihojla ter v telovadnici še šolski band. Vrata šole so se na široko odprla za vse tiste, ki so želeli izvedeti, kaj se je dogajalo za šolskimi zidovi v dvajsetih letih. Učenci, predvsem višjih razredov, so namreč lansko leto v projektnem tednu brskali po šolskem arhivu in razmišljali na plakatih, jih kako drugače postavili na ogled ali zbrali v zborniku. Šolska kronika pod naslovom "Osnovna šola Medvode - moja skrb in upanje že 20 let" v besedi in sliki razkriva

delo učiteljev in učencev od začetka do danes, prinaša utrinke iz šole v naravi, delovanja krožkov in obšolskih dejavnosti. Svoje misli so vanj zapisali učenci in učitelji. Nanizali so tudi statistične podatke in se pohvalili z uspehi na regijskih in državnih tekmovanjih.

Tako kot pred dvajsetimi leti, tudi sedaj, okoliš OŠ Medvode, tako se namreč imenuje zadnje desetletje, obsega Medvode, Ladjo, ter Spodnjo in Zgornjo Senico. Leta 1981 je bilo v 16 oddelkih vpisanih 397 učencev, v začetku prejšnjega desetletja se je število povzpelo čez 460, lansko leto pa padlo na najmanjšo številko doslej 342. Spodbuden je predvsem podatek, da je bilo vseh osem let odličnih več kot 100 učencev in da je odličnjakov iz leta v leto odstotkovno več.

V vseh teh dvajsetih letih je na takšen in drugačen način delo za šolskimi zidovi sooblikovalo skorajda 100 učiteljev in drugih zaposlenih. Na tokratni prireditvi so se s svetlico zahvalili vsem tistim, ki so orali ledino. Med njimi je bila tudi prva ravnateljica Anica Novak, ki je ob tej priložnosti dejala, da je še vedno ponosna na takrat opravljeno delo. Zahvalili so se tudi vsem tistim, ki vztrajajo že vseh dvajset let: učiteljica telesne vzgoje Obrenja Bersak, učiteljica kemije Olga Kočar, učiteljica zgodovine Anda Gvajc, učiteljica zemljepisa in pomočnica ravnateljca Mojca Kržišnik, učiteljica slovenskega jezika Ivanka Demšar, ki je uredila jubilejni zbornik, učiteljica razrednega pouka Mojca Čebašek, šolska svetovalna delavka Marjeta Pustoslavšek,

Učiteljice na OŠ Medvode (v spodnjih dveh vrstah so tiste, ki vztrajajo že 20 let).

predmetni učitelj Franci Brejc in Marjeta Jamnik, ki je z nekdanjim učencem in sedanjim učiteljem športne vzgoje Rokom Kržajem vodila tokratno slovesnost. Skupaj s petošolci je pripravila tudi skeč, ki se na svoj, precej šalji, način dotakne življenja šolarjev, družbenih in družinskih vrednot, jih karikira in nam postavi za zrcalo.

Tokratno priložnost so šolniki izkoristili za zahvalo občini Medvod, ki je pred štirimi leti z nadzikom uspela rešiti prostorsko stisko in omogočila le enozemski pouk. Ko bodo realizirani že pripravljene projekti za dodatne prostore in šolsko telovadnico, bo OŠ Medvode, po oceni ravnateljca Vojka Bizanta, tudi prva šola v naši občini pripravljena na izzive devetletke.

Nagovor gospoda ravnateja, Vojka Bizanta

UTRINKI Z DVAJSETLETNICE

Kulturni program je pripravila in povezovala Marjeta Jamnik s pomočjo Roka Kržaja

Medvoški župan, ravnatelj medvoških šol, ravnateljica sosednjega vrtca

Gledališki nastop učencev

Glasbeni nastop Tria Tihojla

Včasih si želim, da bi bilo manj dela in učenja in več prostega časa.

Včasih si želim, da bi dobil 5.

Včasih si želim, da bi se bolje učil.

Včasih si želim, da bi lahko letel.

Včasih si želim, da bi živeli brez šole in v miru.

Včasih si želim, da bi imeli šolo samo 2 meseca.

Včasih si želim, da bi bilo manj dela in učenja in več prostega časa.

Včasih si želim, da bi se učil.

Na "torticalh" je izbor izjav sedmošolcev, ki so našo šolo zapustili ob njeni dvajsetletnici (zgornja vrstica), ter devetošolcev, ki bodo našo šolo zapustili v njenem tridesetem letu (spodnja vrstica). V obdobju dobrih desetih let so se stališča in samopodoba osnovnošolcev dodobra spremenila... Ali pač ne?

Najboljša stvar pri šolskih urah je, ko se smejimo.

Najboljša stvar pri šolskih urah je zvonjenje ob koncu ure.

Če bi imela prost dan, bi šla v Medvode in bila tam do večera.

Če bi imela prost dan, bi šla s prijateljicami v Ljubljano.

Najboljša stvar pri šolskih urah je klepetanje.

Najboljša stvar pri šolskih urah je poslušanje.

Najboljša stvar pri šolskih urah je pogovor o prihodnosti in preteklosti.

Najboljša stvar pri šolskih urah je reševanje delovnega zvezka.

Najboljša stvar pri šolskih urah je odmor.

Najboljša stvar pri šolskih urah je, ko je nekdo vprašan.

Če bi imela prost dan, bi se šla jokat.

Če bi imela prost dan, bi spala do kosila.

Svet bi bil boljši, če bi se vsi imeli radi.

Ko pomislim na prihodnost, si predstavljam družino in dobro izobrazbo.

Ko pomislim na prihodnost, je zemlja polna smeti.

Svet bi bil boljši, če bi imeli vsi dovolj hrane in denar ne bi obstajal.

Če bi imel prost dan, bi se vozil z avtom.

Svet bi bil boljši, če bi bil čistejši.

Svet bi bil boljši, če ne bi bilo ocen.

Če bi imel prost dan, bi šel na Havaje.

Ko pomislim na prihodnost, upam, da bo boljša.

Ko pomislim na prihodnost, je svet veliko lepši.

Svet bi bil boljši, če ne bi bilo vojne, drog, nasilja.

Svet bi bil boljši, če bi bili vsi eko.

Ko pomislim na prihodnost, sem vesel.

Če bi imel prost dan, bi igral košarko.

Ko pomislim na prihodnost, sem zamišljen.

Če bi imel prost dan, bi spal in igral nogomet.

Ko pomislim na prihodnost, vidim temo.

Ko pomislim na prihodnost, mi je dolgčas.

Svet bi bil boljši, če bi bil glavni.

Svet bi bil boljši, če bi bili učitelji bolj zanimivi.

*Mladi smo
že 30 let*

OŠ Medvode

